

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG, D.D. 12 DECEMBER 2023

Vergaderzaal 3

3. Inspreker op een niet geagendeerd onderwerp Armoede en Schulden

Voorzitter: mevrouw Pichel
Commissiegriffier: de heer Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Van Ballegooijen (VVD)
Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Dhr. Van Dam-Timmers (CDA)
Mevr. Van Engelen (GroenLinks)
Dhr. Gündogdu (Op ons Eiland)
Dhr. De Heer (CU/SGP)
Mevr. Jager (Beter voor Dordt)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Van Leeuwen (Fractie van Leeuwen)
Dhr. Portier (SP)
Mevr. Schnabel (PvdA)
Mevr. Simon-van Waardhuizen (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Struijk (CU/SGP)
Dhr. Tutupoly (Op ons Eiland)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)

Insprekers: Dhr. Barooshna.

De voorzitter: Nou, lekker op tijd. Mijn klokje springt net naar negentien uur dertig, dus dat is mooi. Welkom, iedereen, alle raads- en commissieleden. Ik wil voor het verslag even graag een rondje maken, van iedereen die er is. Ik begin rechts van mij.

De heer Den Boer: Mark den Boer, commissiegriffier.

De heer De Heer: Robert de Heer, ChristenUnie/SGP.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Beter voor Dordt.

De heer Van Leeuwen: Van Leeuwen, Fractie van Leeuwen.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos, Partij voor de Dieren.

De heer Bootsman: Nick Bootsman, GroenLinks.

De voorzitter: Kijk, mevrouw Jager wil er graag twee. Ja. Waar waren we gebleven?

Mevrouw Van Engelen: Yara van Engelen, GroenLinks.

De heer Struijk: Leen Struijk, ChristenUnie/SGP.

De heer Gündogdu: Aydin Gündogdu, Op ons Eiland.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op ons Eiland.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Claudia Simon-Van Waardhuizen, Fractie van Waardhuizen.

De heer Van Ballegooijen: Luca Van Ballegooijen, Dordtse VVD.

De heer Portier: Ronald Portier, SP.

Mevrouw Schnabel: Marije Schnabel, PvdA.

De heer Kleinpaste: Gert Jan Kleinpaste, Gewoon Dordt.

De heer Van Dam Timmers: Jan van Dam-Timmers, CDA Dordrecht.

De voorzitter: Ja, u mag u even voorstellen.

De heer 'Barooshna': Ja, ik ben Mijoun Barooshna en ik ben inspreker.

De voorzitter: Mijn naam is Ruby Pichel en ik ben uw voorzitter. Welkom aan de mensen op de tribune en natuurlijk welkom, aan de mensen thuis. Ja wij hebben een, inderdaad een inspreker in ons midden. De heer Garoosh heeft zich gemeld om hier in te spreken en wil graag zijn visie op armoede en schulden en het budget, dat de gemeente ter beschikking stelt, met u delen. Er is een dossier toegevoegd. Die heeft u kunnen lezen, het dossier achter het slotje. De heer Garoosh, die heeft vijf minuten de tijd om de commissie toe te spreken. Hierna kunt u vragen stellen. Dit is eigenlijk voor iedereen en vooral vandaag is het luisteren, vragen stellen, vooral nog geen oordelen of conclusies. Dus ik geef bij deze de heer Garoosh het woord.

De heer 'Barooshna': Een hele goede avond. Ja. Ik dacht van, ik stuur even een brief. Ik hoop, dat iedereen die brief heeft doorgelezen. Zat wel een paar taalfouten. Maar ja, ik heb het even snel door getypt als doorgestuurd. Wat ik daarbij wilde zeggen, ja, wat wordt er precies gedaan aan de armoede of aan schulden of dakloosheid? Want heeft eigenlijk te maken met, al die drie aspecten hebben gewoon, in gronde is natuurlijk armoedebestrijding. Als persoon, iemand dakloos raakt, ja, dan raakt hij eigenlijk alles kwijt. Dan valt hij eigenlijk ook onder ja, armoede. Want ja, hij heeft geen adres, dus hij kan geen, hij heeft geen bestaansrecht. Hij kan nergens inschrijven. Hij kan letterlijk gewoon, letterlijk niks doen. Dus dan valt hij terug en dan kom je natuurlijk terug bij de schuldhulpverlening of bij de Sociale Dienst. En dan zit je met een soort van dakloze uitkering, die maximaal op honderd euro zit. Precies eigenlijk met schuldhulpverlening. Schuldhulpverlening kan me niet helpen, word er natuurlijk weggestuurd. Dus je hebt zelf eigenlijk een probleem.

Maar het probleem, die je zelf niet kan oplossen, wordt ook niet opgelost door de bestuursorgaan. Dus dan denk ik van, wat speelt er eigenlijk hier? En toevallig kwam ik net langs en toen zag ik van Dordt Centraal. Lees ik namelijk, de, ja, gaat over geld praatje. Er staat, steeds meer mensen ook met een goede baan, hebben er moeite mee of moeite, om maandelijks financiële uitkomst. Met andere woorden, iemand die al een goede basis heeft, komt er hier eigenlijk al niet uit. Laat staan iemand, die nog erger problemen heeft. En tweede punt, wordt er ook gesteld. De drempel om aan de bel te trekken bij het geldzorg, is voor vele mensen een grote hoogte. Daar ben ik niet mee eens. Want zoals ik net heb aangekaart, je kon met de Sociale Dienst aankloppen, maar je kan niet geholpen worden. Dus mensen kloppen aan. En dan vraag ik mezelf, zijn er ook bepaalde cijfers bij jullie bekend, hoeveel jongeren, hoeveel mensen daar hebben, ja, aan de bui hebben getrokken, maar uiteindelijk niet goed geholpen konden worden? Dat is eigenlijk kort en krachtig. Ik hoop, dat iedereen eigenlijk de brief heeft doorgelezen.

De voorzitter: Nou, dat is meer dan perfect binnen de tijd. Dan de vraag aan de commissie, zijn er vragen voor de heer Garoosh? Mevrouw Jager, Beter voor Dordt.

Mevrouw Jager: Ja. Om te beginnen vind ik het heel knap, heel goed, dat u met alles wat u overkomt, niet zo bij de pakken neer bent gaan zitten, dat u niks meer onderneemt. En dat u hier naartoe komt, om het erover te hebben. Vind ik heel goed. Wat niet wil zeggen, dat wij er veel aan kunnen doen. Maar mijn vraag aan u is wel van, u blijkt alle stadia doorlopen te hebben, van wat mensen kan overkomen. Dak boven je hoofd kwijtraken geen adres hebben en daarom geen inkomen kunnen krijgen. Zit er voor u enig schot in, op dit moment? Ziet het ernaar uit, dat er wel wat gaat gebeuren? En hoe komt u deze winter door? Want uw beeld, uw voorbeeld is exemplarisch voor alle jongens en meiden, die dit overkomt. Ik ben erg benieuwd, hoe dat voor u nu de komende weken eruitziet.

De voorzitter: Heer Garoosh.

De heer 'Barooshna': Ja, daarop een, ja, gesproken te hebben. Er was natuurlijk, heeft natuurlijk een daklozenproject lopen, wel landelijk. Tot en met 2023, 2030, dat iedereen soort van in Nederland niet, soort van niet meer dakloos ja, hoort te zijn. Maar bijvoorbeeld die woningen, die nu beschikbaar zijn bij de Leerpark, daar heb je ook een hele gedoe. Dat heeft ook VSP een bepaalde vraag gesteld en die zijn nog niet beantwoord. Daar speelt ook een hele gedoe. Dus tussen wal en schip. Bijvoorbeeld, ik heb nu letterlijk gewoon een garage gehuurd, waar ik mijn spullen heb en af en toe ga slapen. Dat wordt ook niet gerekend bij Sociale Dienst, als een huur. Dus je betaalt eigenlijk een huur, terwijl het niet wordt gezien als een huur. Dus je zit soort van tussen klem, dus alle deuren blijven gewoon dicht. En je probeert eigenlijk, jouw weg te vinden. Daarom heb ik ook bepaalde rechtszaken gestart. Bepaalde dingen zijn wel gelukt, bepaalde dingen zijn niet. Dus daarom leg ik die vraag van, zwart op wit lijkt alles goed geregeld te zijn. Maar in de praktijk, klopt dat helemaal niet. Want er is namelijk tweehonderd miljoen vrijgeven. Maar in de praktijk, ik zie niks veranderen, is alles gewoon hetzelfde.

De voorzitter: Mevrouw Ja... Ja, was de vraag beantwoord?

Mevrouw Jager: Eén nabronnetje. Want nou weet ik toch niet, hoe het met u gaat de komende weken? Of er iets is, waar u onderdak bent dan.

De heer 'Barooshna': Ja, dat heb ik namelijk, dat heb ik namelijk algemeen in mijn brief al vastgesteld, hoe mijn situatie nu is. En ja, dat is het eigenlijk. Ik probeer eigenlijk te overleven. Zit letterlijk gewoon in overlevingsfase, om hier eigenlijk te kunnen komen. Maar ik kom niet uit. Maar als je elke keer tegen gesloten deuren aanloopt. Ik heb bijvoorbeeld iemand, die bij de gemeente werkt, Seddar Ehren. Die helpt me ook bepaalde dingen te voorzien, maar uiteindelijk loopt hij ook tegen gesloten deuren. Ja, of bepaalde ambtenaren, die de wet niet helemaal in orde hebben. Dat ze niet weten, hoe bepaalde dingen moeten lopen. En ik dan, moet ik zeggen, luister, dit is wat de wet zegt. Dit is hoe het zit en dit is, hoe jullie een bepaalde taak moeten uitvoeren. Het lijkt net alsof, ik een soort van de gemeente ben, die mensen een soort van een lijstje moet gaan uitgeven. Dan denk ik van, hè, dit is mijn taak niet eens. Kijk, ik ben een persoon die gewoon direct is en bepaalde dingen, die ziet. Of weet ik veel, dit klopt niet, dat gelijk aangeeft. Er zijn ook andere jongen, die misschien in de criminaliteit zitten of drugs of andere wegen kiezen. Dan blijft, zie ik altijd de vraag van ja, we hebben jongeren met overlast, we hebben dit, we hebben dat. Maar de probleem is er, maar de probleem wordt niet aangepakt. Dat wat zwart op wit staat, eigenlijk alles goed afloopt.

Mevrouw Jager: Goed, het is me helder. Maar ik heb op dit moment verder geen vragen, maar ik denk mijn collega's wel.

De voorzitter: Dank, mevrouw Jager. Mevrouw Schnabel, PvdA.

Mevrouw Schnabel: Ja, dank u wel. Dank u wel, ook voor uw verhaal. Waar ik benieuwd naar ben is, wat zijn uw ervaringen geweest met in, met hulpinstanties? Zoals bijvoorbeeld MEE. Of bijvoorbeeld, maar ook middenin de stad, zoals bijvoorbeeld De Hoop of het Leger des Heils. Zijn dat, ja, daar ben ik benieuwd eigenlijk naar.

De voorzitter: De heer Garoosh.

De heer 'Barooshna': Met betrekking tot andere instanties, zoals Leger des Heils. Kijk, wat ik eerder tegen u zei van, u zit zonder adres. Ik kan niet aanmelden bij een instantie zonder adres. Stel je voor, ik kom uit het Leger des Heils, tenminste vroeger, dan moest je een bedrag betalen van acht euro of negen euro per bed. Terwijl je geen uitkering hebt. Dus dan kan je ook daar niet terecht. En kom je er al terecht, is niet of, vriendelijk voor de jongeren, die daar komen. Zit met bepaalde andere jongeren, andere mensen die aan de drugs zitten en drank. Dan zit je in die omgeving, terwijl je eigenlijk als jonge persoon nog hele wereld voor je hebt met plannen, dingen die je wil maken. Dus jongeren komen daar ook niet, die willen ook daar niet zitten. Snapt u? Dus dat loop je al tegen. En met betrekking tot andere instanties. Ik heb Sociale Dienst, ja, ben ik in aanraking gekomen. Daar kwam ik ook een persoon tegen, die totaal de wet niet kent. Die kom ik, krijg bepaalde brief van Belastingdienst bijvoorbeeld en er staat al berekeningen.

Dan vraag je aan die persoon, klopt dit? Dan zegt ie, oh klopt, dit moet je gewoon betalen. Toevallig dit keer iets, medewerker, toen ging hij dingen onderzoeken. Toen kwam ik erachter, dat ik eigenlijk zestig euro moet terugkrijgen, dan dat ik hun moet

betalen. Dat wordt totaal niet onderzocht. Dan denk ik van, waarom zit je daar als sociale medewerker? Terwijl je eigenlijk jouw werk niet goed verricht. Daarom wil ik ook later als ik iets ouder ben wel, als ik mijn diploma heb afgerond, dat ik HBO of iets dienstverlening ga doen. Dus eigenlijk jongeren gedeelte samen met sociaal gedeelte samenbinden, dat je daarbij jongeren kan helpen. Want juridisch gedeelte, wordt totaal niet, niks mee ... Is ook terug te vinden met Toeslagenaffaire, dat was ook zo'n verhaal. Ja, dat is het eigenlijk.

De voorzitter: Voldoende, mevrouw Schnabel? De heer De Heer, ChristenUnie/SGP.

De heer De Heer: Ja, dank u wel. Ook met dank aan de spreker. Ook een stuk kwetsbaarheid vraagt dat natuurlijk, om zo je verhaal ook te delen. Dus dank daarvoor. Ik lees heel veel en dat maakt het voor mij ook wel wat lastiger. Er is veel mis en er is ook, er zijn ook heel veel dingen, die beter moeten. Tegelijkertijd ben ik inderdaad een beetje naar zoek, wat zou u ons als commissie hier vanavond mee willen geven, als misschien één of twee belangrijkste punten? Want u stelt veel vragen en u deelt heel veel. Dat nemen we natuurlijk allemaal mee, dus dat is al gelukt. Maar misschien is er wel één of twee dingen, dat u zegt van, even heel concreet zou ik vanuit mijn ervaring, dit mee willen geven.

De heer 'Barooshna': Kijk, de eerste instantie is het belangrijkste, bestaansrecht. Zoals persoon eigenlijk dakloos raakt en je komt bij de gemeente, dat die postadres per direct vrij moet gegeven worden. Of als die persoon bijvoorbeeld eerst een uitkering heeft en hij raakt dakloos, dat die uitkering gewoon niet gelijk afgesloten wordt. Dus stel je voor, zij hanteren soort, jij hebt geen adres, dus je krijgt geen, je hebt geen recht op uitkering. Zoek het maar verder uit. Dus in die fase, moet je gewoon die bestaansrecht al veilig ja, veilig stellen voor de persoon. Omdat die de overbrugging niet van, de overbrugging is zo moeilijk als je, ja, want je zit al in problemen. En je krijgt meer problemen om terug te draaien. Dan loop je eigenlijk tegen een lopende cirkel, dat je niet eruit kan komen. Dus, wat ik eerder zeg, gewoon die adres gelijktijd vrijgeven. De uitkering niet afkorten. Dus eigenlijk ja, de basisbehoeftes. Dus dat die schulden ook niet groter worden, die persoon ook een beetje kan luchten. Met andere, is ook in andere gemeentes, bij Venlo of Rotterdam, dat ze bijvoorbeeld studiefinanciering samenbinden met uitkering. Dat de persoon eerste, tweede jaar even kan luchten. En ook betrekking tot die woningen. Want er staat in een akkoord van die dakloosheid project, landelijk, dat de eerste stap die gemaakt wordt, is huisvesting. Maar omdat je het niet hebt, hoe kon je eigenlijk die andere fase eigenlijk ondergaan? Dat kan niet. Dat heb ik, dit probleem heb ik ook nu. Dus het is gewoon een probleem, die nog steeds niet opgelost is. Er is geld vrijgegeven, maar geen enkele punt verandert. Tenminste hier in Dordrecht, ik zie geen verandering. Ik zie in andere, zie je wel bepaalde verandering, bepaalde medewerking, maar hier in Dordrecht zie je dat totaal niet.

De heer Van Dam Timmers: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van Dam-Timmers, CDA.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank, voorzitter. Ook dank aan de spreker voor het verhaal. En ook nou, uw situatie, die u ook uitlegt uitgebreid in die brief. Ik wil toch heel even aanhaken ook, bij de vraag van de heer De Heer. Want op een gegeven moment

wordt u dan dakloos, heeft u geen adres meer. Maar we hebben in Dordrecht natuurlijk verschillende plekken, waar je dan dat adres wel zou kunnen krijgen. Zit er dan een probleem in dat vrijgeven? Is dat een probleem in de regels of in de uitvoering? Of hoe heeft u dat dan ervaren?

De voorzitter: De heer Garoosh.

De heer 'Barooshna': Kijk, wat ik eerder heb ook aangekaart, dat ik sinds, 2021 is al verplicht gesteld, dat de gemeente per direct een briefadres moet vrijgeven. Dus het uitvoering zit eigenlijk, daar zit eigenlijk het probleem, wat ik eerder heb ook aangekaart. Als dat uitgevoerd wordt hoe het ook papier zit, dan heb je minder problemen. Maar omdat natuurlijk niet goed wordt uitgevoerd, dan loop je bepaalde, tegen bepaalde muren. Terwijl die muren niet eens hoort te zijn.

De voorzitter: Vervolgvraag, de heer Van Dam-Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Even aanvullend dan. Waar zit dan precies het probleem? Waarom wordt dat dan niet uitgevoerd? Heeft u daar een reden voor gevonden of is dat u onduidelijk? Of zouden we dat verder uit moeten zoeken? Want het is op zich voor mij nieuw, dat dat niet uitgevoerd zou worden.

De heer 'Barooshna': Ja, dat ben ik ook benieuwd naar. Want ik heb ook andere jongeren, die jongeren ook gesproken, die niet in Dordrecht zitten, maar andere steden. Want ik heb ook andere jongeren, die bepaalde problematiek hebben, zoals ik die heb. Dan kom je in de gemeente en zeggen ze, je moet aanvraag doen. Dan heb je die aanvraag, heb je ingevuld en zeg, nee, je komt niet aanmerking. Maar, precies wat, of motivering, mist er eigenlijk altijd. Want ik ben ook nu met andere twee rechtszaken bezig voor andere jongeren, die ook tegen zulke problemen aankomen. Gelukkig kwam ik toentertijd een tijd ambtenaar tegen, die heet Bart Reedijk, die mij een soort van toentertijd gelijktijdig de hulp heeft aangeboden. Maar zo tegen mij, ik weet niet eigenlijk, waarom je eigenlijk met mij gelinkt bent. Want hij gaat specifiek over jongeren met een strafblad, terwijl ik helemaal geen strafblad had. Toen zei hij, hè, waarom kom je eigenlijk hier? Dus de uitvoerende taak ofwel van de gemeente of van de overheidsinstantie, dat komt eigenlijk niet tot leven. Nee.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik naar de heer Van Leeuwen, van Fractie van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan jou. Ik hoorde je net iets zeggen over het Leerpark, weet je, dat complex wat gebouwd is?

Nou, ik weet dat er driehonderddertig woningen geloof ik zijn, waarvan een deel bestemd is voor de spoedzoekers. Toen zei je een beetje cryptisch van ja, daar zijn ook problemen mee. Zou je er iets over kunnen vertellen?

De voorzitter: De heer Garoosh.

De heer 'Barooshna': Ik heb zelf volgens mij, een woonverzoek ingediend bij de gemeente Dordrecht. Ik weet niet, of het bij jullie bekend is. Over, wat eigenlijk daar

precies speelt. Daar heb ik ook een stuk of veertien klachten van jongeren, die daar zelf zitten, binnen ontvangen. De huur is eigenlijk zo hoog vastgesteld, dat eigenlijk niet klopt, waardoor eigenlijk de persoon ja, de maximale huurtoeslag moet betalen. Dat betekent, dat de huismeester zowel, tenminste beleving, fraude wordt gepleegd. Want die woningen waar wij eigenlijk één punt zeven miljoen van de overheid is geïnvesteerd, moet, voor de hulp jongeren, zijn wel mensen met een hulpvraag. Maar die prijzen van die huurwoningen zijn gewoon gelijk, met de andere woningen, die ook voor algemene personen zijn. Dus die huur is te hoog. Er zijn ook andere problemen met betrekking tot die woningen, dat ze te klein zijn. Omdat er lekkages nog steeds niet wordt verholpen. Ik heb een hele dossier daarover ook, over vastgesteld. Dat als u interesse heeft, kunt u delen, kunt u precies alles zwart op wit doorlezen.

De heer Van Leeuwen: Maar ja, ik heb nog één vraag. Maar jij kon er dus niet terecht? Even afgezien van het feit, hoe hoog de huur is, maar jij kon daar niet gaan wonen?

De heer 'Barooshna': Nee. Ik kom namelijk niet ... Ik kom wel in aanmerking, omdat ik soort van wat ik eerder tegen u zei, ik had namelijk een bepaalde vraag over de huurovereenkomst. Van ja, als jurist zijnde, dan ga je bepaalde dingen onderzoeken, kijken of ze kloppen, ja of nee. En omdat ik een bepaalde juridische vraag had en geen antwoord op kreeg, zeiden ze, oké, dan kom je niet in aanmerking. Uiteindelijk hadden ze mij een soort van vijfduizend euro aangeboden, om geen rechtszaak te starten. Maar omdat er een procedure ook bij jullie zelf, van de VSP bepaalde vragen zijn gesteld, daarop wacht ik eigenlijk nog antwoord, wat jullie precies mee gaan doen? En als daar ook niets uitkomt, ja, dan is de enige weg, rechtszaak. En Rui was ook bij de gesprek natuurlijk geweest, een beetje was naast mij soort van, die heeft ook van dichtbij alles mee moeten of kunnen maken.

De heer Van Leeuwen: Toch nog even een vraag, ik ben zelf een beetje eigenwijs. Ik zit dan te denken van, je had er ook kunnen gaan wonen en dan een rechtszaak kunnen starten. Of heb je dat niet overwogen?

De heer 'Barooshna': Dat is ook een heel belangrijk punt, wat u zegt, want dat heb ik namelijk al aangemerkt. Maar, toen ik mijn sleutels kwam ophalen, zij zegt tegen mij, je moet al, je moet echt afstand doen en dan pas kom je in aanmerking voor de sleutel. Dus wat ik eerder zei, het is een hele spelletje, die ze spelen daar. Daarom zeg, als u een heel dossier wilt inzien, dan kunt u alles zwart op wit doorlezen. Dan weet u precies, wat er aan de hand is. Ja, alsjeblieft.

De voorzitter: Ik kijk nog even rond naar de commissie, of er verder nog vragen zijn. Ik zie mevrouw Schnabel even heel bedenkelijk ... Oh. Nee, oh, ja, de heer Portier, SP.

De heer Portier: Niet zozeer een vraag. Maar dat ik inderdaad wel benieuwd ben naar, hoe dat allemaal gaat rond die brievenbusadressen. Maar ik denk, dat ik dat aan het college zal gaan vragen. Om dat een beetje op een rij te zetten, hoe dat gaat.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, dan kijk ik even ... Ik dank de heer Garoosh voor het inspreken. De commissie heeft u gehoord. Ik dank de commissie ook voor aanwezigheid en de vragen.

4. Insprekers RV Vaststellen Marktverordening en Marktvisie

Voorzitter: mevrouw Pichel
Commissiegriffier: de heer Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Van Ballegooijen (VVD)
Dhr. Van de Berg (CDA)
Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Dhr. Van Dam-Timmers (CDA)
Mevr. Van Engelen (GroenLinks)
Dhr. De Feijter (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Jager (Beter voor Dordt)
Dhr. Katif (Beter voor Dordt)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Portier (SP)
Mevr. Schnabel (PvdA)
Mevr. Simon-Van Waardhuizen (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Struijk (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Van Leeuwen (Fractie van Leeuwen)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)

Insprekers: De heer Stoel, de heer Evers, de heer Van Groeningen, de heer Rozendaal, mevrouw Heine.

De voorzitter: Goedenavond allemaal, ik zal deze vergadering openen. Welkom, alle raads- en commissieleden en de heer Maarten Burggraaf, namens het college. Welkom, mensen thuis. Welkom, mensen op de tribune. En voor het verslag zou ik iedereen even willen vragen, om hun naam te zeggen en dan begin ik rechts van mij.

De heer Den Boer: Mark den Boer, commissiegriffier.

De heer Van den Berg: Elco van den Berg, CDA Dordrecht.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter voor Dordt.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Beter voor Dordt.

De heer Van Leeuwen: Van Leeuwen, Fractie van Leeuwen.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos-Lambinon, Partij voor de Dieren.

De heer Bootsman: Nick Bootsman, GroenLinks.

Mevrouw Van Engelen: Yara van Engelen, GroenLinks.

De heer Struijk: Leen Struijk, ChristenUnie/SGP.

De heer De Feijter: Bart de Feijter, ChristenUnie/SGP.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Claudia Simon-van Waardhuizen, Fractie van Waardhuizen.

De heer Van Ballegooijen: Luca van Ballegooijen, Dordtse VVD.

De heer Portier: Ronald Portier, SP.

Mevrouw Schnabel: Marije Schnabel, PvdA.

De heer Kleinpaste: Gert Jan Kleinpaste, Gewoon Dordt.

De heer Van Dam Timmers: Jan van Dam-Timmers, CDA Dordrecht.

De voorzitter: En mijn naam is Ruby Pichel en ik ben uw voorzitter vanavond. Dan hebben wij een aantal sprekers vanavond. Wij beginnen met hier links van mij, de heer Stoel en de heer Evers. Nog even voordat ik bij u ga beginnen, een kleine introductie. Wij hebben als raad de marktverordening en de Marktvisie gekregen om vast te stellen en de sprekers willen daar graag iets over aan ons kwijt. Sommigen van hen hebben al iets ingestuurd, om hun verhaal te ondersteunen. Dat hebben de raads- en commissieleden kunnen lezen. Het is goed om te weten, dat vandaag vooral wordt geluisterd, dat er vragen worden gesteld, dat er vandaag nog geen besluit wordt genomen. Op 16 januari krijgen we nog een technische toelichting van de ambtenaren. Daarna beslissen we over de volgende fase in de besluitvorming. Elke spreker krijgt vandaag vijf minuten de tijd en daarna is er na ieder blokje, tijd om vragen te stellen. En omdat er vijf sprekers zijn, doen we het dus in drie blokken. Dan begin ik blok één, de heer Stoel, gaat u beginnen? Ga uw gang.

De heer Stoel: Prima. Dank u wel, voorzitter. Nou, zoals ik mij al voorgesteld heb, ik ben John Stoel. Ik sta, al zesenzeventig jaar staan wij als bedrijf, op de markt in Dordrecht met patatfriet. Ik ben vierendertig jaar voorzitter geweest van CVH, afdeling Dordrecht. En nu ben ik lid van de marktadviescommissie. En om die functie als marktadviescommissie goed te kunnen ondersteunen, heb ik een enquête daar uit laten gaan naar de koopliden, hoe zij aankijken tegen mijn visie op die, op de markt en op de marktverordening.

Daar heeft, die is begeleid geweest met een handtekeningenlijst, waarvan tachtig tot negentig procent mijn visie heeft onderschreven. Ook staat er een omissie in de stukken van, hoe heet de ambtenaar in deze? Nou, maakt niet uit. Staat dat vijftig procent van de koopliden, dat zouden wezen, dat is fifty-fifty. Maar dit gaat over de marktcommissie. De marktcommissie is fifty-fifty, zeg maar voor persoonlijke aanwezigheid of afschaffen van de persoonlijke aanwezigheid. Nou, ik heb in de stukken gelezen, ben ik best wel van geschrokken, in de stukken gelezen van die ambtenaar, dat als je de persoonlijke aanwezigheid niet doorvoert, dus afschaft, dat je ook niet meer mag brancheren op de markt. En brancheren van de markt is echt van levensbelang. Want als je niet brancheert, dan mag je, mensen uit heel Europa mogen inschrijven met die schaarse vergunningen. Heel Europa inschrijven op een plek, die vrijkomt op de markt. Met welk artikel dan ook. Ook de mogelijkheid om, als je niet persoonlijk aanwezigheid, als je dat afschaft, betekent dat ook gewoon dat je daar je plek kan verhuren. Want wie gaat het controleren, of dat daar personeel staat of dat dat verhuurd is. Na drie jaar kan je het

gewoon overdoen aan de man, die daar gestaan heeft gedurende die periode. Als je de lijn van de CVH daarin volgt, in hun verordening staat, dat je één op één zonder restricties, van de ene dag op de andere dag, je plek over kan doen. Nou, begin van het einde van de markt. Nou, als onze mensen dit weten, ik heb het nu over tachtig, negentig procent. Als onze mensen weten, dat dit gevaar boven hun hoofd hangt, denk ik dat het vierennegentig procent zou worden, die daar voorstander van is, om de persoonlijke aanwezigheid te handhaven. Als tweede punt. Dus de verordening op zich, is prima. Ik heb de verordening met de marktadviescommissie samen mogen stellen. De verordening op zich, is prima. Er is in Nederland bijna geen betere verordening met betere voorwaarden te vinden, als deze in Dordrecht. We hebben drie of vier vergaderingen, hebben we die besproken. Maar de looptijd van de vergunning, schaarse vergunning is op vijftien jaar gesteld. Op, naar aanleiding van een rapport van de CVH, die een looptijd van vijftien jaar, de terugverdiensijd was. Praten we alweer over vier, vijf jaar geleden. Vijf jaar, vier jaar, vijf jaar geleden was er een andere tijd als nu. We hebben corona gehad, we krijgen nu zero-emissie. Hoe gaat iemand in godsnaam in vijftien jaar, een investering dadelijk in een vrachtwagen en ik heb het in mijn brief geschreven, van vier, vijf ton terugverdienen met een subsidie van een ton? In vijftien jaar tijd, drie ton terugverdienen. Dan om de vijf, zes, zeven jaar een accupakket van veertig, vijftigduizend euro. Dat gaat hem niet worden in, met die zero-emissie. Dus daar moet wat op gevonden worden. We hebben met de wethouder besproken en die zegt van ja, moet je eens luisteren, ik laat niemand doodgaan. Dus we gaan, ik ga dan in het college pleiten voor een ontheffing. Nou, ik hoop, dat die er komt tot 2035. Want dan komen er in ieder weer tweedehands vrachtwagens op de markt, die misschien wel elektrisch zijn. Ook mensen met busjes. Busjes mogen in 2025, mogen die de stad niet meer in. Onze mensen hebben allemaal een busje. Gaan deze mensen zestigduizend euro uitgeven voor een busje? Een elektrisch busje waar ze niet mee kunnen komen, die ze ook niet meer kunnen vullen. Die mensen stoppen ermee. Mensen van vijfenvijftig jaar, die nu op de markt staan, die gaan gewoon stoppen. Die gaan geen zestig, zeventigduizend euro meer investeren in een busje. Dat is onzin. En dan nog als laatste, hebben we dan de Marktvisie. We hebben als marktadviescommissie, hebben wij de Marktvisie onderschreven. Op zich is het een goede visie, het is niet zo'n slechte visie. Alleen, is er te weinig nagedacht, over de gevolgen van die visie.

Want als je nagaat wat er staat te gebeuren, wat je moet gaan doen om die markt in die visie, daar te krijgen. Ja, dan praat ik over Bagijnhof, helemaal vrijmaken van bomen, van banken, van fietsenrekken, van alles. Dus eigenlijk een soort Statenplein, maar dan heet het Bagijnhof. Want anders kan je daar de mensen niet kwijt. Je moet de stroomvoorziening aanleggen, kost heel veel geld, je moest er een riolering inleggen, je moet, de Visstraat garage moet je opkopen of, je moet, een verkeerscirculatieplan moet je maken voor de bewoners, die dan in de Visstraat gaan parkeren. Nu op dit moment toen we naar het Statenplein gingen, hebben we een verkeersdeskundige in de hand genomen van, joh, hoe gaan we die verkeersstromen, gaan we die leiden? We hebben acht tot tien toegangswegen tot de markt. Dus vanaf de Bagijnhof hebben we ze, we hebben ze vanaf de Statenplein, Tesschelschade. Op de Statenplein kunnen twee vrachtwagens naast elkaar laden en lossen, zes aan een stuk. Die kunnen er gewoon oprijden, die kunnen er gewoon weer afrijden, die kunnen gewoon draaien. Via de Statenplaats kan je erop, via de Nieuwstraat kan je erop. Ga er op de Bagijn er maar op. Als er één vrachtwagen staat op de Bagijnhof, kan je er niet eens meer langs. Als er één

vrachtwagen staat in de Sarisgang, kan je er niet meer langs. En als ze er al langs zijn, moeten ze achteruit terugrijden. Dus ja, er is onvoldoende nagedacht. Dus ik vind, dat ze daar nog heel, heel, heel veel research in moeten doen. En niet volgend jaar denken van, nou, dan staan we daar. Vijf minuten zijn om, zie ik aan het lampje.

De voorzitter: Ja, ik wil u wijzen op de tijd, ja. Bent u klaar met uw verhaal?

De heer Stoel: Ja. Ik hoor wel, ik hoor de vragen.

De voorzitter: Er worden straks nog vragen gesteld, ja. Mijnheer Evers, dan wil ik u graag het woord geven.

De heer Evers: Dit knopje?

De voorzitter: Middelste knopje, ja.

De heer Evers: Goedenavond, geachte ambtsdragers, commissieleden. Mijn naam is Benjamin Evers, koopman op de vrijdagmarkt in Dordrecht centrum. Graag maak ik gebruik van dit moment van inspraak, met zeshonderdvijftig woorden, dat is vijf minuten. Als ondernemers maken we ons zorgen over het voorgenomen plan, met betrekking tot de zero-emissie vrije zones, in het centrum van Dordrecht. Als marktwezen volgen wij de media, informeren we diverse disciplines aangaande dit vraagstuk en houden we wet- en regelgeving vanuit de ministeries, overheden bij. Als ondernemer marktwezen, maar vooral individu zijn wij allen begaan met de aarde, waar wij tijdelijk op verpozen, in welke hoedanigheid ook. Is het niet, dat het ons in het hier en nu aangaat, dan wel onze nazaten. Wij, het marktwezen verduurzamen in alle denkbare vormen binnen onze MKB-bedrijven. Wanneer wij op korte termijn allen, van bedrijfswagen moeten veranderen naar een groene bedrijfswagen, dan doet dit vele ondernemers de das om. Er komt een leegloop op de markt, wanneer in 2026 emissievrije zones worden ingevoerd en worden nageleefd. De reden van deze leegloop op de markt is, het elektriciteitsnetwerk en de capaciteit hiervan.

Die is onderbeschikt. In veel gebieden in Dordrecht heb ik gelezen, is het elektriciteitsnetwerk voor 2032 nog niet geüpdatet, waardoor de uitvoering op losse schroeven komt te staan, vanuit de stroomvoorzieners. Capaciteit van leveren door de Automotive Industrie van groene bestelbussen en zwaardere bedrijfswagens, diverse professionals heb ik hiernaar gevraagd. En de levering van groen vervoer voor alle branches in Nederland, is niet mogelijk op korte termijn. Veel type bedrijfswagens zijn nog niet als groene variant leverbaar, praat ik dan alleen over de markt. In plaats van bestelbussen, komen er dan in veel gevallen vrachtwagens. Veel ondernemers moeten dan een groot rijbewijs halen, wat minimaal weer één jaar in beslag neemt. Zelfrijdende verkoopwagens zijn nog niet leverbaar in een groene variant. Onze bestelbussen worden vervolgens voor een laag bedrag opgekocht, om doorverkocht te worden in Afrika, waar men alsnog de wereld vervuult. Ik heb in het verleden vervuilende auto's geladen voor Afrikaanse landen, ik was daar getuige van. Marktondernemers rijden echt een minimum aan kilometers in het centrum en staan meer stil, dan dat ze daadwerkelijk door de binnenstad rijden. Je praat echt over meters per dag. Prijstechnisch is het onhaalbaar. Een investering als deze in dit stadium draagt bij, dat wij als kleine ondernemer niet langer kunnen concurreren met grote bedrijven als, Albert Heijn en andere

supermarktketens. Nu nog interessant voor de consument, de markt. Straks niet meer, waardoor er een sterfhuisconstructie in werking treedt. De markt is meer dan commercie. Het heeft ook een sociaal aspect, wat verdwijnt. Veel gemeenten in Nederland stellen de zero-emissie vrije zones nog niet in. De uitvoerbaarheid is door de complexiteit van diverse factoren, zoals ondercapaciteit van levering van elektriciteit en bedrijfswagens, onmogelijk om correct na te leven. Dan vervallen we in het meest gunstige geval, collectief naar een landelijk ontheffingssysteem, waar iedere ondernemer gebruik van kan maken. Volgens de woordvoerder van het ministerie van VWS, gaat er een landelijk loket geopend worden, om ontheffingen te verlenen. Wanneer dit het geval is, dan kunnen we allen vaststellen, dat de tijd nu nog niet rijp is voor een emissievrije zone in Dordrecht centrum. Aanbod van realisatie voorstel gaat erg problematisch worden, waardoor iedere ondernemer gebruik kan gaan maken, van die landelijke ontheffing. Mijn voorstel aan u, raadslieden is dan, verplaats het in werking treden van dit plan naar 2035, zodat iedere betrokken partij tijd heeft, om dit tot een succes te maken. Het is nu halfbakken. Veel ondernemers zitten in de stress. Capaciteit van elektriciteit en groene bedrijfswagens is niet in het huidig tijdsbestek bevredigend. Kort wil ik dit pleidooi samenvatten. Dit plan op korte termijn in werking laten treden, maakt veel schade, kost meer, realiseert niet het gewenste effect. En is in ogeschouw nemend dat het haar vruchten afwerpt, nog niet rijp binnen afzienbare tijd. De Dordtse markt werd al in 1219 genoemd, laten we het in stand houden. De markt heeft een mooie sociale functie.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, ik zie wat handen bij de commissie. De heer Portier, SP en daarna ga ik naar de heer Kleinpaste.

De heer Portier: Een van de laatste inspreken. Ja, sorry, ik heb uw naam even niet goed verstaan, maar ... Oké, dank je. Ja, een tijd geleden heeft de raad in meerderheid in ieder geval hè, voor die emissievrije zone gestemd. Is u dat toen ontgaan?

Want er is toen vrij weinig verzet geweest en inspraak. Of overvalt het u nu, dat dit eraan gaat, zit te komen?

De voorzitter: De heer Evers.

De heer Evers: Ja, sinds maart dit jaar, ben ik actief in het marktwezen. Dus sinds die tijd, verdiep ik me in dingen die ons aangaan.

De voorzitter: Vervolgvraag de heer Portier. Was dit genoeg? De heer Kleinpaste van Gewoon Dordt.

De heer Kleinpaste: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik had een vraag aan de heer Stoel en aan de heer Evers zo. Dus ik begin met de heer Stoel. Want ik ving in uw inspraak op, dat u op zich positief leek over de verplaatsing van de markt, naar het Bagijnhof. En vervolgens kwam er een redelijk aantal bezwaren, maar ik hoorde niets van de positieve kant meer terug. Dus ik was benieuwd, wat in de visie beviel u nu, dat u daar kennelijk wel gecharmeerd van was. Is daar ook iets over te vertellen? En de vraag aan de heer Evers was, is meer technisch van aard. Ik kreeg niet helemaal mee, wat het grote bezwaar is tegen ontheffingen. Stel dat we een ontheffing zouden kunnen verlenen voor

die emissievrije zone, voor alleen de marktkoopliden. Dus misschien kunt u daar nog iets meer vertellen, want ik begreep hem niet helemaal.

De voorzitter: Dank u wel. Dan begin ik bij de heer Stoel. Ga uw gang.

De heer Stoel: Nou, dat wij ervoor waren, dat is wel duidelijk. Als je ziet, wat er aangaande is aan parkeren, wat verdwijnt. Auto's die minder welkom zijn in de binnenstad, denken wij als commissie of als marktadviescommissie dan, als dat staat te gebeuren, dan moet je als markt zoals in het verleden van de grote markt naar het Statenplein richting de parkeergelegenheid en we richting het volk zijn verhuisd, moet je gaan proberen om je markt te verhuizen. Van waar we nu staan richting de parkeergelegenheid, richting het busstation, richting de fietsenparkeerplaatsen, richting het station. Dus aan de rode loper van de binnenstad, dat is het positieve van dat plan. Maar het heeft ook, dat heeft u misschien op televisie, het heeft een enorme negatieve kant voor het Statenplein. Want men roept wel van ja, evenementen. Nou, ik heb er niet zo'n hoge pet van, van die evenementen. Want de mensen verkopen niets in de winkels, die op evenementen, mensen gaan specifiek voor evenementen. Als je die markt daar weghaalt, zelfs voor de horeca, want daar gaat geen horeca komen, want het is voor, tot de helft is het beschaduwd in de Statenplein. Er gaat geen horeca komen. En als er al horeca komt, dan gaan die de markt ook missen. Want ook deze horecaondernemers die er nu zitten, willen graag dat die markt blijft. Alle ondernemers die er zitten, willen graag dat die markt er blijft. Ook de ondernemers in de Sarisgang, die bang zijn, dat de trek van de markt uit de Sarisgang verdwijnt. Ga niet gebeuren, want daar zorgen wij wel voor. Die zijn ook bang.

De heer Kleinpaste: Bedankt voor de toelichting.

De heer Stoel: Mag ik, mijnheer Evers, die zit nog niet zo lang in de commissie. De vraag was van, wist u het allang hè. Van de vorige vraag, de vraagsteller, wist u het allang?

De heer Portier: Ja, klopt.

De heer Stoel: Wij wisten het al langer, maar wij hebben met de wethouder steeds overleg gehad. De wethouder heeft ons een worst voorgehouden, door te zeggen van nou, jullie krijgen, tegen die tijd zullen we zorgen, dat er een ontheffing komt.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga even de heer Evers, de vraag van de heer Kleinpaste laten beantwoorden. Dan geef ik u nog even het woord. De heer Evers.

De heer Evers: Ja, dat is op zich wel een goed punt. Kijk, een ontheffing is op zich niks mis mee. Alleen, het is het scala aan veranderingen, wat op de markt in werking treedt. Waar we vanavond ook over hebben. Waardoor heel veel ondernemers, ja, best wel in de stress zitten of ze voelen spanning. Waardoor je, er staan heel veel dingen te veranderen. En ik denk ja, als het toch niet haalbaar is, dan kan je het beter uitstellen naar een later tijdstip of dat in werking treden. Maar ja, dat denk ik met mijn boerenverstand dan. Ook, omdat er heel veel dingen zoals groen, ja, ik noem het even groene bestelbussen en het elektriciteitsnetwerk, dat gaat hem gewoon nog niet worden. Dus waarom zou je dan een boom optuigen, terwijl het niet gaat werken? Dat is mijn gedachte erachter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Portier, u had nog een aanvullende vraag?

De heer Portier: Ja, dan in dit geval, aan de heer Stoel. Want ik werd even verrast door een mededeling, dat de wethouder heeft gezegd van nou, jullie krijgen allemaal wel een ontheffing hè. Want ja, de vraag is natuurlijk hè van, kwam niet bij u de gedachte op van, als toch iedere ondernemer, die hierdoor getroffen wordt een ontheffing krijgt, wat is dan de zin van die emissievrije zone? Is die vraag niet bij u opgekomen?

De voorzitter: De heer Stoel.

De heer Stoel: Nou, ik ga, ik mag aannemen, als we met zijn allen zitten te praten en de wethouder zegt van, ik ga mijn eigen hard maken, dat jullie als marktcoopliden ... Ik zeg niet, dat die gezegd heeft, dat we hem krijgen. Heb ik niet gezegd. Ik ga me hard maken voor het feit, dat jullie dan een ontheffing krijgen, met goede argumenten. Staat ook in het verslag hè, van de marktadviescommissie, kan ik zo voorlezen. Ik ga mijn eigen hard maken, voor het feit van een ontheffing voor die marktcoopliden. Ja, dan hoef je niet of dan denk je van nou, we gaan, met die wethouder gaan we verder. Dan hoef je niet bij een commissievergadering, waar we eigenlijk niks van afwisten. Maar over die emissievrije zone instellen op, in 2026, ga je niet inspreken. Want ja, dat weet je niet. Je houdt de politiek niet zodanig in de gaten. Het enige wat we wisten is, dat er een aantal gemeenten in Nederland waren, die dat contract ondertekend hadden.

En dat Dordrecht zich daar later bij aangesloten heeft. Nog niet ineens in eerste instantie, maar zich later bij aangesloten heeft. Ja, als je dan van ons als marktcoopliden vraagt van, dat we het gemeenteblad lezen en dat we precies weten ... Ja, dan kunt u ons dat verwijten, ja. Dan neem ik dat verwijt graag op me.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Stoel.

De heer Portier: Ik verwijt u helemaal niets. Want ik kan me levendig voorstellen, dat je niet alles volgt wat in de gemeente gebeurt. Dus, maakt u zich daar geen zorgen over.

De voorzitter: Ik zag een vraag van de heer Van Ballegooijen van de VVD.

De heer Van Ballegooijen: Ja, dank u wel, voorzitter. Mijn vraag is gericht aan de heer Stoel. Gaat over de vergunningsduur. U geeft aan, vijftien jaar is eigenlijk te kort wat u betreft, om terug te verdienen. Dat zou langer moeten zijn. Zowel in de brief als in uw betoog van vandaag, krijg ik het idee, dat u dat voornamelijk wijt aan de investering, die gedaan moet worden vanwege nou, de milieuzone. Die ook net al een aantal keren genoemd is. Klopt dat beeld, wat ik heb? Is dat de reden, dat die vijftien jaar te kort is, of heeft dat meer redenen?

De voorzitter: De heer Stoel.

De heer Stoel: Nee, dat klopt voor gedeeltelijk hè, maar er zijn natuurlijk meer redenen. Wij hebben allemaal een vergunning gekregen voor onbepaalde tijd. En als je een vergunning krijgt voor onbepaalde tijd, dan heb je het bestaan, een stuk bestaanszekerheid. Dus daar ga je op investeren in je bedrijf, dan ga je ook investeren in je privéleven. Je koopt een loods, een koopman is niet alleen klaar met een kraampje.

Een koopman, die heeft personeel, een koopman heeft een verkoopwagen van honderd, honderdvijf tot tweehonderdduizend euro. Die koopman heeft ook thuis nog eens een keer, een loods nodig met een koelcel. Daar investeert hij in, dat koopt ie. Dat gaat minimaal over twintig jaar, maar meestal over dertig jaar. Dan ga je binnen het spel, ga je de spelregels aanpassen en dan zeg je, over vijftien jaar zijn jullie klaar. Dan heb je kans, dat er iemand komt op jouw plaats. En zeker als het op de manier gaat, zoals ik net gevaarlijk omschreven heb, dan ben je klaar. Ja, dat vind ik nou, vind ik politiek niet correct. Laat ik het maar zo netjes uitdrukken.

De voorzitter: Vervolg vraag, de heer Van Ballegooijen.

De heer Van Ballegooijen: Ja, dank u wel, voorzitter, een vervolgvraag inderdaad. U geeft, dat specifiek geldt natuurlijk voor de huidige ondernemers. Voor nieuwe ondernemers in uw optiek, bedoel, u zit er natuurlijk al jaren in. U heeft ongetwijfeld ondernemers, meerdere zien komen en ook gaan. Geldt voor nieuwe ondernemers, wat u betreft ook, dat die vijftien jaar niet haalbaar is, gezien deze argumenten? Of ligt dat daar anders?

De heer Stoel: Nee, ik vind, nieuwe ondernemer. Het mag van mij. Ik bedoel, je mag ze ook een onbeperkte vergunning geven, dan praat je over gelijkheid van alles.

Maar aan de andere kant is het zo, dan heb je een spel en dan heb je, van tevoren heb je spelregels. Als je van tevoren weet, dat je maximaal een vergunning krijgt tot twintig jaar, dan ga je je investeringen plannen op twintig jaar. Daar ben je ondernemer voor. Maar nu, op dit moment zeg ik, de bestaande ondernemers, of nog steeds onbeperkte tijd. Wat mag. In eerste instantie was het, het mocht niet. Nou, Niels heeft het uit laten zoeken, het mag. Aan de andere kant zeg ik, ja, nou ja, bestaanszekerheid tot aan de pensioengerechtigde leeftijd vind ik ook een mooie periode, eerlijk gezegd. Maar daar hangen ook weer haken en ogen aan. Want als je een goede gezonde ondernemer hebt, die toch door wil gaan en het is een goede. Ik wil u verklappen, ik ben zelf zevenenzeventig jaar en ik sta nog steeds op de markt. Wil niet zeggen, dat ik een goede ondernemer ben, maar in ieder geval wel gezond.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Stoel. De heer Struijk, ChristenUnie/SGP.

De heer Struijk: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik kom ook nog even op die vijftien jaar terug hè. Begrijp ik het goed, na die vijftien jaar, dan kun je toch ook weer zelf opnieuw inschrijven? Mocht het niet lukken, er een betere ondernemer zijn, die de plek gegund wordt, zou je naar een andere plaats kunnen gaan. Het is toch niet per se zo, dat je dan geen werk meer hebt. Dat is even mijn eerste vraag, annex opmerking. En het tweede is, die investering. Het gaat hier allemaal over dat zero-emissie en die dure bussies en zo. Ja, dat zal veel, vast een hoop geld kosten. Maar ik weet, dat in het bedrijfsleven ook heel veel geleased wordt. Dan heb je de investering in ieder geval niet. Dus over die twee dingen, zou ik graag iets willen horen.

De voorzitter: En u stelt de vraag aan een van de heren of ... Aan de heer Stoel.

De heer Struijk: Excuus. Mijnheer Stoel.

De voorzitter: De heer Stoel.

De heer Stoel: Uw eerste vraag was, die vijftien jaar hè? Nou, ik heb dat ook in mijn brief aangegeven van, wat daar de reden van is hè. Want vijftien jaar is einde verhaal. Als je over vijftien jaar een beter ondernemer krijgt en die krijgt dan de vergunning. Dat is dan heel vervelend voor je, dan ga je op zoek naar een andere markt. Die is er op dat moment niet. Niet een vergelijkbare markt, want alle vergunningen lopen op andere termijn. Stel, ik ben over vijftien jaar in Dordrecht klaar en de vergunningen in Rotterdam lopen tot, twee jaar verder, kan ik niet in Rotterdam terecht. Dan kan, heb ik erbij geschreven, dan kan ik misschien in 's-Gravendeel terecht. Op een ochtendmarktje waar achthonderd mensen komen, terwijl er hier veertigduizend komen. Dus dat is absoluut niet im Frage, dat je een vergelijkbare markt kan krijgen, op het einde van je loopperiode. Dat is echt bijna onmogelijk. En wat betreft het leasen. Ja, tuurlijk, leasen kan je ook. Maar een leaseauto nu, diesel of benzine kost geld. Nou, ik geef je te doen als ondernemer om dat te verdienen, als je dadelijk een elektrische wagen moet gaan leasen. Met een vervangbaar accupakket. Nou, ik denk, dat die ondernemers dan alsnog gaan stoppen, want dan kunnen ze hem beter kopen. Want leasen is altijd duurder als kopen, want anders gaan die mensen geen leasewagens verhuren.

Mensen denken, met leasen ben ik goedkoper. Nee, je bent duurder, want anders gaan ze het niet doen. Ik bedoel, economisch verhaal.

De voorzitter: Is uw vraag zo beantwoord, mijnheer Struijk?

De heer Struijk: Ja, maar ik kan het alleen niet laten, om toch nog heel even een opmerking over dat laatste te maken. Dat is namelijk een misverstand. Vooral duidelijkheid, ik heb geen leasemaatschappij. Maar leasen, dat hoeft niet per se duurder te zijn. Want zij hebben door allerlei dingen, collectieve inkoop, enzovoort, contracten voor onderhoud, hebben ze heel veel voordelen, die ze aan de klant terug kunnen geven. Dus leasen is niet per definitie duurder, want iemand moet er geld aan verdienen. Dat wilde ik u toch even meegeven.

De voorzitter: Ik ga het woord geven aan de heer Katif, Beter voor Dordt.

De heer Katif: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik had een vraag aan de heer Stoel. U had het op een gegeven moment over gesprekken, die hebben plaatsgevonden tussen de gemeente en een aantal commissies die gaan over de markt, de Marktvisie marktverordening. En ik heb vorige week of twee weken geleden, heb ik aan dezelfde wethouder gevraagd, goh, op basis waarvan, hebt u zo'n verordening en zo'n Marktvisie eigenlijk ontwikkeld? En het antwoord was, omdat ik gesprekken hebben gevoerd met verschillende partijen, die ook mee eens waren. We hebben ook gevraagd, goh, kan ik een kopij hebben van die gesprekken? Die zal er nog komen, want die heb ik nog niet gekregen dus. En ik vraag me, dat is een vraag aan u. Neem ons even mee in die gesprekken eigenlijk, die hebben plaatsgevonden. Want u hebt toch aangegeven, dat er een heel groot deel van de markt, standhouders die zeggen, ja, maar daar ben ik helemaal niet mee eens. Dus ik zie die, even mooi woord, een contradictie of tegenstelling zie ik namelijk heel duidelijk van, waar, hoe kan dat? Je maakt een verordening en een Marktvisie en je zegt, dat die gebaseerd is op praktijk hè, op

gesprekken die hebben plaatsgevonden, maar blijkt achteraf dat dat niet zo is. Maar misschien kunt u ons daarin helpen.

De voorzitter: Ik vind het een hele mooie vraag, ik wil hem een klein beetje bijsturen. Neem ons mee in die gesprekken, dat kan misschien een wat lang antwoord zijn. Dus ik wil u vragen, om een beknopt antwoord te geven op deze vraag.

De heer Stoel: Een heel beknopt antwoord. Zoveel mensen, zoveel meningen. Je hebt negentig kooplieden en negentig kooplieden, hebben allemaal hun eigen mening. Negentig kooplieden, zit er een aantal bij die hun eigen, een eigen belang dienen en er zijn er een aantal bij, die het algemeen belang dienen. Nou, als je dan met de mensen praat en dat hele gesprek, is natuurlijk op gang gekomen. Niels van die, is daar op een bepaald moment mee begonnen. Jongens, we moeten naar een nieuwe verordening, want schaarse vergunning komt eraan. Nieuwe verordening, hoe gaan we dat doen? Hij heeft een nieuwe verordening ontworpen. Hebben we naar kunnen kijken, hebben we schriftelijk op kunnen reageren, mondeling op kunnen reageren via marktadviescommissie. Zijn een aantal aanpassingen geweest, die ons nog niet helemaal bevielen. Weer een vergadering geweest met de marktadviescommissie.

Die mensen, zijn weer een aantal dingen gebeurd. De derde vergadering, heb ik hier het verslag van, heeft iedereen zich eigenlijk geconformeerd aan deze verordening. Zoals die er nu ligt. Ja, en zo is die er gekomen. De Marktvisie, die heeft ons een beetje overvallen. We wisten, ik wist er wel van, want we hebben hem van Niels gekregen de laatste keer, in de marktadviescommissie vergadering. Ik had er al met de marktmeester over gesproken van, joh, hoe gaan we dat in de toekomst nou in godsnaam doen hè? Want er wordt almaar getrokken aan die markt hè, voor evenementen. En dan is het weer ruzie met de Big Rivers en dan is het weer bonje met ja, hoe heten die, Pasar Malam. Wat ik ook een hele, moet ik toch nog even kwijt, een hele domme redenering vind, dat je de Pasar Malam op vrijdag, zaterdag, zondag zou doen. Want je wil als gemeente, wil je doordeweekse reuring in de stad hebben. Dan heb je zondag, maandag, dinsdag, woensdag heb je Pasar Malam, heb je reuring in de stad. Dan zeg je, nee, de ene ... Het ene evenement, die twee miljoen bezoekers trekt per jaar, dat is de markt, die gaan we wegzetten. En we zetten een andere evenement neer, terwijl je daar een prachtig evenement doordeweeks voor hebt. Dus tegen de marktmeester, hoe gaan we daarmee om? Toen hebben we, zo heet dat, gebrainstormd. En uit de brainstorm, heeft de marktmeester iets geventileerd, richting zijn meerdere. Die heeft een visie opgesteld en die Marktvisie is besproken. Ik heb de oude bij me, u heeft de nieuwe. Ik heb hem ook, ik heb hem niet uitgeprint, was veel te dik. Hoeveel correcties hierin zitten, in deze Marktvisie. Na gesprekken met de, ik kan het u laten zien. Ik bedoel, ik hoef het eigenlijk niet te, u gelooft mij toch wel. Maar er staan zoveel correcties in, na gesprekken met de marktadviescommissie dat, er is echt wel duidelijk een overleg geweest.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Stoel. Ik wil voorstellen, dat we doorgaan naar de volgende sprekers. Ik zag ook geen handen meer voor vragen. Heren, ik wil jullie graag bedanken. En vragen om hier plaats nemen, zodat de heer van Groeningen en de heer Rozendaal plaats kunnen nemen. Ja, dan denk ik, dat ik u meteen het woord ga geven? Ga uw gang.

De heer Van Groeningen: Dank u wel. Goedenavond, allemaal. Mijn naam is Colin van Groeningen. Ik ben werkzaam bij Koos van Bommel in de kaaskraam. Dat is niet waarvoor ik gestudeerd heb, maar dat is wel waar mijn hart ligt. Want voor mij en ik denk velen met mij, is de markt iets heel moois. Ik zou daar in ieder geval nooit meer weg willen. Het is daarbij best wel waar, wat ze zeggen. Het gaat om lange dagen, het is hard werken en thuis moet daarbij vaak wijken. Maar dat is niet, waar het voor mij om gaat. Waar het mij om gaat is namelijk, het persoonlijke contact met de klanten, onze mooie producten, de hoge servicegraad, de beleving en alle andere aspecten, die de markt zo mooi maken. En juist die aspecten, die zie je op veel andere plekken al uitsterven. En daarom is de markt juist nu, drukker bezocht dan ooit, want hier wordt nog voldaan aan de wensen van de consument. Dat maakt het voor mij ook heel duidelijk. Ik zou dit tot aan mijn pensioen willen doen, met veel liefde, passie en plezier. En juist dat wordt nu bemoeilijkt, door de bepaling schaarse vergunningen. Die maakt de toekomst van een marktkoopman en een marktkoopvrouw, uiterst onzeker. En dat is wat mij betreft, eeuwig zonde. Want om dit te kunnen blijven doen, is zekerheid nodig. Er zijn veel ontwikkelingen.

Ben en John hebben er net ook al wat over gezegd, bijvoorbeeld de zero-emission, investeringen. En zo zullen er ook in de toekomst steeds nieuwe uitdagingen bijkomen. En begrijp me niet verkeerd, wat mij betreft, hoort dat ook helemaal bij het ondernemerschap. Ik denk, dat daar ook niemand voor terugdeinst. Maar om de uitdagingen te kunnen blijven aangaan, moeten we wel vooruit kunnen blijven kijken. En met een vergunning van slechts vijftien jaar, is dat wat mij betreft, niet mogelijk. Vanuit het perspectief van een marktkoopman en de marktkoopvrouw, die gaat voor het voortbestaan van zijn of haar bedrijf, is meer nodig dan slechts vijftien jaar. Daarbij kan ik me ook goed voorstellen, dat gezien vanuit het perspectief van de gemeente, het ook wenselijker zou moeten zijn, om voor een langere termijn te gaan. Koopliden die nog maar een paar jaar vergunning te gaan hebben, die investeren namelijk niet meer in een nieuwe zero-emissie bus of vrachtwagen, niet meer in personeel. En die geloven het, de laatste paar jaar van de vergunning, geloven ze het wel. Dit komt de markt niet ten goede, dit komt het winkelend publiek daarmee niet ten goede. Het zorgt voor afbraak en het brengt het voortbestaan van de markt, daarmee in gevaar. Terwijl het ook voor de gemeente, veel extra werk met zich meebrengt. Het steeds overzetten van vergunningen, nieuwe kooplui wegwijzen, nieuwe plekken toewijzen, schuiven in de opstelling, steeds weer discussie. Niemand zal er blij mee zijn, elke keer zal niemand er blij mee zijn. En dan nog even het privé perspectief van de marktkoopman of de marktkoopvrouw, als je nog naar de hypotheekverstrekker zou moeten of als je nog moet besluiten of dat de kinderen, wel of niet kunnen gaan studeren. Er moet verder vooruit gekeken worden, vijftien jaar is simpelweg niet genoeg. Niet voor de noodzakelijke investeringen op korte termijn, maar zeker niet voor de investeringen, die in de toekomst wachten. Ik zit hier niet om te zeggen, wat er moet gebeuren. Maar ik zit hier om te vragen of u, u die erover gaat, dit zou willen meenemen in uw overwegingen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Heer Rozendaal, ga uw gang.

De heer Rozendaal: Goedenavond allemaal, geachte leden van de raad. Mijn naam is Nico Rozendaal en samen met mijn vrouw, zijn wij eigenaar van Heeren van de Vis. In de

gepresenteerde marktverordening, daar vind ik in artikel twaalf en daar tweede punt. De vergunninghouder neemt tenminste eenmaal per twee weken of tien maal per dertien weken, zijn standplaats op de markt in. Dat wordt voor ons steeds meer een uitdaging. Dat moet anders. Om de ondernemers meer vrijheid te geven om door te kunnen ontwikkelen, inspiratie opdoen bij collega's op andere markten, cursussen te volgen om mee te gaan met de trend, de ontwikkelingen, die er zijn in de branche. Marktkoopliden moeten concurreren met de grote supermarkten, de online winkelketens. Wij moeten als kleine ondernemer, ook de nieuwste ontwikkelingen op het gebied van kwaliteit en veiligheid volgen. Het is onmogelijk om cursussen te volgen, beurzen te bezoeken, inspiratie op te doen, naast je dagelijkse werkdag op de diverse markten. Eén dag niet naar de markt betekent gewoon, geen omzet. De gemiddelde werkdag van een marktkoopman is al snel twaalf uur per marktdag. Als we meer vrijheid, ruimte krijgen, dan hebben we ook makkelijker de tijd om aan te schuiven bij de gemeente, om daarover te sparren.

Bijvoorbeeld de vergroening van het Statenplein, kijken naar een gezonde samenwerking tussen de winkeliers, de horeca en een Kerstmarkt. Natuurlijk zijn er ook kooplui op de markt, die producten verkopen, die weinig aan ontwikkeling onderhevig zijn en daardoor bezoeken van beurzen en volgen van cursussen, minder acuut zijn. Ook zijn er kooplui, die een goedkopere bedrijfsvoering uitoefenen. Vaak zonder of met weinig personeel, een enkele student op zaterdag, maar geen zware vaste loonkosten. In mijn geval een oplegger van enkele tonnen, dertig man personeel, wij kunnen niet in één of twee dagen, een weekmarkt draaien. Wij moeten minstens vijf dagen per week naar de markt, om ons bedrijf financieel gezond houden. Er zijn meer bedrijven, meer collega's, die hiernaar zoeken. Een passende oplossing voor deze ondernemers, die ruimte om wat minder aanwezig te kunnen zijn, om zo door te ontwikkelen en de kwaliteit van de markt te waarborgen. Al die regels, het is bijna een onwerkbaar opdracht geworden voor ons. Alle regels die erbij komen met, als ik kijk naar mijn bedrijfspand, het energieneutraal, dat soort dingetjes. Dan krijg ik weer een onderzoek van het RVO is dat volgens mij, dat zijn allemaal dingen, die erbij komen. Wij vragen jullie dus van, kijk naar een passende oplossing binnen de marktverordening. Nu staat het dan, één keer in de dertien weken, of een vervangvergunning. Naar mijn mening en vele collega's met mij, is daar gewoon te weinig naar geluisterd de afgelopen maanden. En zitten wij nu echt met het handen, met onze handen in het haar van, hoe gaan we dat, hoe gaan we die toekomst in, om het allemaal nog gezond te houden, ook met het personeel? Ja, dus we vragen daar jullie hulp voor van, kijk daar eens goed naar voor onze toekomst.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rozendaal. Ik zie een vraag van de heer Kleinpaste, Gewoon Dordt.

De heer Kleinpaste: Ja, dank u wel. Even een vraag aan de heer Rozendaal. Want ja, u schetst een probleem, wat ik wel kan invoelen. Waar ik ook wel in zekere mate, begrip voor heb. Maar heeft u ook zelf opties of nagedacht over mogelijke oplossingen, die u in dat kader wel zouden kunnen helpen?

De heer Rozendaal: Jazeker. In veel gemeentes al in Nederland, is er een vervangvergunning. Dus dan is, de vergunninghouder is eindverantwoordelijk. Die heeft dan één of twee vervangvergunning personeelsleden aangesteld, die als hij er niet is, zij

verantwoordelijk zijn op de dag zelf van de markt zeg maar. Dus die ruimte is er al binnen heel veel andere gemeentes in Nederland.

De voorzitter: Heer Portier, SP.

De heer Portier: Voorzitter, ook aan de heer Rozendaal. Een beetje denk ik, als vervolg op de vraag van de heer Kleinpaste. Het argument voor de persoonlijke vergunning hè is om te voorkomen hè, dat de vergunningen doorverkocht worden. Tenminste, dat is één van de argumenten hè. Ook omdat helemaal geen persoonlijke aanwezigheid meer is. Ziet u dat gevaar ook en hoe zou u dat willen ondervangen hè? Is zeg maar die vervangvergunning, is dat een voldoende waarborg, om dat te voorkomen naar uw idee. Hoe ziet u dat?

De heer Rozendaal: Ja, ik denk, dat een vervangvergunning al heel veel waarborgt en dat de ondernemer daardoor wat makkelijker de vrijheid krijgt, om inderdaad door te ontwikkelen, naar beurzen te gaan, concurrenten bekijken op markten zeg maar, om die trends mee te volgen zeg maar. Zo'n vervangvergunning voldoet al aan heel veel wensen. Maar ik denk, als we daar met collega's over gaan sparen om het zo maar te zeggen, dat we daar zeker aan een goed passende oplossing komen. Want de huidige regels, die in de concept marktverordening liggen, die nu gepresenteerd is, die zijn oud zeg maar. Die zijn eigenlijk uit de vorige marktverordening meegenomen. Terwijl wij juist landelijk zien, ik sta op verschillende markten zeg maar, daar wordt veel soepeler mee omgegaan. En dat geeft gewoon de ruimte, om eens te kijken op een vrijdag of op een zaterdag met een paar collega's in de verschillende versbranches of niet-versbranches, nou, we gaan eens even een dagje naar Deventer kijken, hoe de markt daar functioneert, inspiratie opdoen, ideeën opdoen. Nu merken we gewoon, dat dat heel erg lastig is, want nu moet je ons, moeten we ons afmelden bij de marktmeesters. En die ja, die zijn nu echt belast met een controlerende taak. We merken, dat dat echt ten, ja, de sfeer op de markt wordt steeds grimmiger. Dat is gewoon heel erg zonde. Want het, ik weet nog wel een aantal jaren geleden, was altijd een gezellige sfeer op de markt, onderling met de collega's. En nu gaat het eigenlijk alleen maar hierover. Dat is zonde. We willen juist weer een bruisende markt, die hebben we nog steeds, maar die moet nog meer bruisend zijn, in die prachtige binnenstad. Alleen, alles heeft dingen veranderd. Ook corona heeft natuurlijk, mochten we lang niet komen zeg maar. En ja, dat, zijn onze ogen ook een beetje opengegaan van ja, maar er zijn ook andere markten. En ja, we zijn anders geworden de afgelopen jaren, ja, dat wil ik echt meegeven. Ja.

De voorzitter: Vervolg vraag, de heer Portier.

De heer Portier: Ja, inderdaad een vervolgvraag. Ik heb ook wel eens met marktmeester te maken, als ik wel eens pamfletten wil uitdelen op de markt. Maar dat is een heel ander verhaal. Hoeveel dagen zeg maar gemiddeld zo in het jaar, zegt u van nou, weet je wat, ik hoef, nu heb ik even nodig om ergens anders heen te gaan, om me te verdiepen en te ontwikkelen, et cetera. Als percentage of als aantal dagen. Hoef geen precies, maar waar denkt u aan hè, dat u ongeveer nodig heeft? Dat u zegt van nou, nu ben ik er even niet, nu ben ik een cursus aan het volgen, nu ben ik ergens anders aan het kijken.

De heer Rozendaal: Ja, binnen de gepresenteerde marktverordening staat natuurlijk ook, dat je de vakantiedagen, dat soort dingen allemaal. Ja, dat is lastig in te schatten. Ja, ik denk als je tien, vijftien dagen, dat je daar natuurlijk al een heel eind mee komt. Maar ik denk, dat we een beetje van die regelgeving af moeten, dat het ook voor het marktkantoor een stukje, veel minder belasting is. Van die controlerende functie van langzaam met een lijstje, is die koopman er wel, is die er niet? Nou, is die er niet, nou, kan die toevallig naar het toilet zijn of een bakje koffie aan het drinken met zijn collega's. We merken, dat er nu een, heel erg een controlerende sfeer is. En als daar veel meer duidelijk over is van, oké, de marktmeester komt langs en hij ziet, nou, Nico is er niet, maar een van zijn vervangers is er wel. Dan is het voldoende, zeg maar.

En kan zo zijn, dat ik er 's middags weer wel ben of dat ik toevallig even naar het toilet ben of een rondje lopen door de stad. Ja, gewoon wat meer vrijheid is, is voor ons heel belangrijk.

De voorzitter: De heer De Feijter, ChristenUnie/SGP en daarna ga ik naar de heer Venderbos.

De heer De Feijter: Dank u wel, voorzitter. En dank u wel ook, aan alle insprekers vanavond, dat jullie hier komen inspreken. Heel belangrijk. Ik had een vraag aan de heer Van Groeningen. Die gaf aan, die vijftien jaar, die is echt te kort wat hem betreft. Nou, ja, is de kans wel groot, dat die schaarse vergunningen, in ieder geval er komen. Dat is gewoon een Europese regelgeving ook. Wat zou volgens hem, dan wel een geschikte ja, duur zijn van zo'n vergunning? Die miste ik even. Ik weet niet, of dat wel verteld was. Maar dat, dan heb ik hem even gemist.

De heer Van Groeningen: Nee, dat zat inderdaad niet in mijn stuk. Maar ik denk, dat als je gaat kijken naar een schaarse vergunning, dat hij wel een beetje moet zijn vanaf een looptijd van dertig jaar.

De voorzitter: De heer Venderbos-Lambinon, ga uw gang.

De heer Venderbos-Lambinon: Ja, dank u wel. Ik heb een vraag aan mijnheer Rozendaal, over de vervangingsvergunning. Ik weet, in de horeca heb je een horecavergunning. Daar staat de eigenaar van de horecaonderneming op en één of meerdere leidinggevenden. Bij controle moet een leidinggevende aanwezig zijn. Is dat iets waar u aan denkt? Gewoon, u als eigenaar heeft een vergunning om daar te zijn. U heeft één of twee leidinggeven, die dan daar aanwezig moet zijn, zodat uzelf zich kan oriënteren op allerlei andere zaken. Is dat iets, wat in uw gedachten leeft?

De heer Rozendaal: Ja, daar kan ik me heel goed in vinden. Ik denk, dat het ook heel goed werkbaar is voor de gemeente, om dat te controleren en te handhaven zeg maar. Ja.

De voorzitter: Zijn er verder nog vragen van de commissie aan deze twee heren? Dan wil ik jullie bedanken. Mogen jullie weer plaatsnemen op de tribune. Dan vraag ik mevrouw Heine naar voren.

Mevrouw Heine: Dank u, voorzitter. Ik ben Hanny Heine en ik ben lid van het Centrale Bestuur van de Koninklijke Centrale Vereniging voor de Ambulante Handel. Ik sta zelf ook op vier weekmarkten. Voorzitter, onze vereniging behartigt de belangen van marktkooplieden in heel Nederland. De insprekers voor mij en dan bedoel ik de huidige ondernemers, hebben een heel goed betoog gehouden en zienswijze ingediend, waar wij als vereniging helemaal achter staan. Maar tijden veranderen, voorzitter. En al zouden wij niet willen, de markt moet mee veranderen. En mijnheer Stoel ook. De heer Stoel heeft jarenlang heel veel moeite gedaan voor de ondernemers van deze weekmarkt en daar is iedereen, hem ook heel dankbaar voor. Maar nu werkt hij de ondernemers tegen, door de vervanging van de weekmarkt tegen te willen houden.

Hij spreekt van tachtig procent ondernemers, die steunen, maar dat is niet zo. Zeventig procent in oppervlakte van de weekmarkt wordt ingevuld door jonge ondernemers, die met hart en ziel proberen voor henzelf en hun personeel hun boterham te verdienen. En die zitten hier ook allemaal en die willen ook graag, dat er een vervanging op de markt moet komen. De klanten op de markt maken net zo graag met personeel een praatje, als met de vergunninghouder. Het gaat erom, dat het goede bedrijf op de markt staat. In heel Nederland komt het bijna nergens meer voor, dat de vergunninghouder geen vervanger meer mag hebben. In Amsterdam mogen ze zelfs zes stuks hebben en in Maastricht mag de vergunning zelfs worden overgedaan en in andere ondernemers onder voorwaarde. Dat werkt prima. En waar dat nog niet in de marktverordening staat, wordt er niet op gehandhaafd en gaat men dat in een nieuwe verordening regelen. Daar wachten de meeste gemeentes eigenlijk mee. Omdat als ze een nieuwe marktverordening gaan instellen, moeten ze aan de schaarse vergunningen willen voldoen en dat stellen ze gewoon voorlopig uit. En dat de persoonlijke aanwezigheid van levensbelang is, is natuurlijk onzin. Ook toen de Europese dienstrichtlijn er nog niet was, kon iedereen die handelsbekwaam was, zich laten inschrijven op de wachtlijst van elke gemeente en een plaats krijgen op elke weekmarkt. Nergens in Nederland staat de Hema of Zeeman op de markt. In Maastricht zorgt deze nieuwe regeling ervoor, dat er juist goede kooplieden in dezelfde branche terugkomen. Dan gaat het ook om een goede weekmarkt met goede bedrijven. De bedreigingen die er nu zijn, zoals schaarse vergunning en ook zero-emissie, waarbij investeringen van deze jonge ondernemers worden gevraagd vanaf veel meer dan driehonderdduizend euro, maken dat ook ondernemers vaak moeten gaan kijken naar meer markten op één dag. Bovendien is dat moeilijk door al deze bedreigingen, om vooral in de food, nieuwe ondernemers te krijgen. We hebben de corona gehad, we hebben nou de zero-emissie. Op verschillende markten krijgen we gewoon geen groenteboer en polier meer. Wat is er dan mis als er een goede groenteboer op een markt staat en zegt, nou, ik wil in Dordrecht ook gaan komen, zet daar een vervanger neer. Dat goede bedrijf staat er dan en er is dan een vervanging. Dan moet je op deze markt blij zijn, dat die mensen dan willen komen. Hier is er ook een groenteboer die wilde komen, die mocht ook komen. Die had een vervanger en dan moest uiteindelijk de vader, de vergunning gaan nemen. Wat maakt het dan nu uit of nou die vader met de vergunning er staat of dat die vader er stond als vervanger? Het is alleen veel minder werk voor de vergunninghouder. Voorzitter, wij pleiten ook verder om de vergunningsduur bij schaarse vergunning, naar minimaal twintig jaar en liefst nog langer, te gaan zetten. En vooral, daarna de plaatsen uit te geven met selectiecriteria, niet door loten. Onze juriste heeft al in haar brief, de redenen hiervoor duidelijk aangegeven. Voorzitter en commissieleden, als u het belangrijk vindt, dat Dordrecht een

goede weekmarkt houdt, met vooral goede bedrijven die er elke week zijn, past u de regeling voor vervanging aan. En kwam eens kijken naar weekmarkten, waar dit ook kan. Of bel eens met marktmeesters van die gemeenten, zodat u kunt zien en horen, dat er door deze vervangingsregeling nergens in Nederland misstanden ontstaan. Het zorgt net voor continuïteit van goede weekmarkten. Dan wil ik het nog even hebben over de zero-emissie. De invoering van de zero-emissie zoveel jaar geleden in een hele hoop gemeentes, is eigenlijk zonder dat de marktkoopliden daarbij betrokken werden. Niemand wist het eigenlijk. Nou wordt het pas een beetje duidelijk.

Ik ben zelf in gesprek met het ministerie, ik heb een gesprek gehad met de staatssecretaris Vivianne Heijnen. Uit dat gesprek is eigenlijk duidelijk gebleken, dat er eigenlijk nog niks kan. Alles wat wij zeiden, weet je wel een bus, die er dan nog niet is. De bussen, die er zijn hebben geen capaciteit, hebben geen laadvermogen, de infrastructuur is er niet. In Limburg bijvoorbeeld, hebben we drie laadpalen voor elektrische vrachtwagens. Op elke markt moet als er vijf of zes koopliden zijn met, in de food, moet er een laadpaal voor die koopman komen. Want die handel moet gekoeld bewaard blijven. Dus hoe willen ze dat nou in dat aantal jaren doen? Nou, Vivianne zei eigenlijk, daar hebben we eigenlijk nog geen antwoord op. Er is niks duidelijk. Een ontheffingenloket gaat pas volgend jaar voor 2025, een paar maanden van tevoren in. Daar staat eigenlijk nog niks in. Daar staat wel in, op het moment moet je bijna failliet zijn om een ontheffing te krijgen, als je geen nieuwe wagen kunt kopen. Dat kun je toch aan al die markt mensen niet gaan verkopen? Dus er wordt nou iets ingevoerd, waar je eigenlijk niks mee kunt. Er wordt dadelijk iets opgegeven, er komen hier laadpalen of palen. Digitale palen waar naar gekeken gaat worden, of mensen de zone in moeten, uiteindelijk hier voor vijftig meter. Sommige andere gemeentes, maar voor vijfhonderd meter. Terwijl de koopliden al zouden ze willen, kunnen ze het niet. Al zouden ze het geld hebben en ze kunnen hem kopen, kunnen ze er niet mee werken. Want als ze van bijvoorbeeld van IJmuiden naar Maastricht moeten, moeten ze drie, vier keer gaan laden een paar uur. Hebben ze onderhand twee, drie dagen nodig om op die markt te komen. Dus iedereen moet zich eigenlijk realiseren, dat het gewoon veel te vroeg is, om de zero-emissie in te voeren. Dat was het, dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Heine. Ja, ik kijk even rond, dit was ... Ik geef het woord aan de heer Struijk, ChristenUnie/SGP.

De heer Struijk: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, na zo'n betoog zou je bijna geen vraag durven stellen, maar vooruit. Zou ook sneu zijn voor mevrouw, als ze helemaal uit Limburg hierheen gekomen was en ze zou geen vraag krijgen. Die stroom, dat vind ik toch wel een boeiende. Want die zero-emissie of we het nou leuk vinden of niet, die gaat er op een gegeven moment komen. Is het niet over drie jaar, dan is het over tien jaar. Dus daar zal een oplossing voor verzonnen moeten worden. U maakt natuurlijk een prachtig verhaal van onderweg drie keer laden, enzovoort, enzovoort. Nou, een beetje elektrische auto, ook een elektrische bus, die kan tegenwoordig echt wel een paar honderd kilometer rijden en die hoeft volgens mij ook niet, tijdens de markt opgeladen te worden. Jullie hebben wel stroom nodig, maar dat is nu ook al. Dus ik snap even dat probleem niet. Nu zijn er toch ook aansluitingen voor elektriciteit. Daar kun je niet zo'n ding mee opladen, dat snap ik ook wel. Maar u kunt wel uw marktkraam van elektriciteit voorzien. En dat bijladen, dat kunt u ergens anders dan wel bij zo'n snellaadstation ...

Mevrouw Heine: Nee, nee, die vrachtwagen voor die mensen, die in de food zitten. Daar zit die handel in, die moet tijdens de hele markt gekoeld bewaard blijven. Dus daar moet een laadpaal voor komen. En ik ben zelf, ik rijd zelf in een Toyota Proace, ik zit in de kleding. Ik ben naar mijn garage gegaan, dat is Toyota. Ik heb gevraagd, wat kost me dan de busje? Is niet zo'n groot busje, vijftigduizend euro. Ja, zei die verkoper, die kan driehonderd kilometer rijden, maar dan moet je hem wel niet volladen.

Want daar is hij voor bedoeld. En dan is het tweehonderd kilometer, maar dan moet je niet de lampen aandoen en niet de airco aandoen, niet de verwarming aandoen, dan wordt het nog minder. Dan kan ik wel, ik woon in Heerlen, naar Maastricht rijden, maar ik kan niet inkopen in Amsterdam, ik kan niet inkopen in Parijs. Want dan moet ik er tussendoor, elke keer gaan laden. Dus dat is toch niet werkbaar? Dan hebben we ongeveer twee weken nodig, voor één week te werken.

De heer Struijk: Ja, dank u wel voor het antwoord. Maar dan hebben we, eigenlijk hebben we het nu niet meer over de markt hè. Nu hebben we het meer over het logistieke probleem en ...

Mevrouw Heine: Maar daar gaat het toch ook, als ik, ik heb nou in Maastricht, ik heb in Maastricht dan mijn zero-emissie markt.

De voorzitter: Mevrouw, momentje. Mag ik heel even wat rust in de zaal? En ik wil vooral de heer Struijk verzoeken, om te spreken via de voorzitter.

De heer Struijk: Ga ik zeker doen, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ga uw gang.

Mevrouw Heine: Ik heb dan één zero-emissie markt, bijvoorbeeld Maastricht en op andere markten, heb ik geen zero-emissie. Dus daar heb ik ook die laadpalen niet. Dat betekent, dat ik mijn dieselbusje moet bewaren. Daar moet ik mee naar die andere markten gaan en ik moet een elektrische bus hebben, voor naar mijn zero-emissie markt. Dat is toch niet te betalen en te doen voor de ondernemers? Zolang als dat allemaal niet geregeld is, als die infrastructuur geregeld is en die bussen zijn betaalbaar en genoeg capaciteit, dan kunnen de marktmensen ook omschakelen.

De voorzitter: De heer Struijk, heeft u nog een vervolgvraag?

De heer Struijk: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik kom toch op één ding nog even terug. Want ik wil het even nu op dit moment, niet over het logistieke probleem hebben. Wat ik wel erken hoor en wat ik best ook wel snap. Maar wat mijn punt eigenlijk was, nu hebben jullie toch ook elektriciteit om de mensen met groente of zo, die dat moeten koelen? Dus die infrastructuur om gewoon zeg maar, de kraan draaiende te houden, ik heb het niet over bijladen, maar draaiende te houden, die is er toch gewoon wel?

Mevrouw Heine: Ja, maar dat is nou geen elektrische vrachtwagen, dat is een dieselwagen. Dat is het verschil.

De heer Struijk: Eén korte nog, voorzitter, als het mag? Dus die staat de hele dag met zijn aggregaat te draaien? Goed, dank u wel, voorzitter. Ik begrijp, dat de gemeente dat niet meer wil.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw van Engelen, GroenLinks.

Mevrouw Van Engelen: Ja, dank u wel, voorzitter. Hij zegt al, GroenLinks, dus ik zal het ook maar over de zero-emissie zone hebben. Want het is ook lastig hè. Wij moeten natuurlijk voldoen aan allerlei klimaatdoelen en we moeten daarin stappen gaan maken. Maar inderdaad, voor ondernemers is het ook lastig, om die aanpassingen te maken en het kost ook veel geld. Het is een beeldvormende sessie, dus ik mag eigenlijk mijn mening niet geven. Maar ik ben eigenlijk van mening, dat het u geen geld zou moeten kosten. Maar zo zit de wereld niet in elkaar. Maar toch moeten we ergens ook op zoek naar de mogelijkheden. Ik ben heel erg benieuwd, wat zijn aanpassingen die marktondernemers wel kunnen doen, om in ieder geval bij te dragen aan schonere, niet helemaal zero-emissie, maar welke aanpassingen zou u kunnen doen? Om de uitstoot te verminderen of ...

Mevrouw Heine: Nou ja, tractors die veertig jaar oud zijn, die mogen het centrum in. Dat hebben we in Maastricht gedaan. We hebben de tractors, de aanhangwagens het centrum in laten rijden, die ouder dan veertig jaar zijn, die een hele hoop uitstoot hebben. En dat mag. Weet u wat het is? Hups, dat werkt voor winkeliers, die kunnen aan de rand van de stad omgeladen worden. Maar voor een marktkoopman werkt dat niet. Die heeft een volle vrachtwagen, al is het met stof, al is het met handel. Die kan dat niet aan de rand van de stad gaan omladen in hups en dan weer eens op de markt nog eens. Er is gewoon geen andere mogelijkheid. En het mooiste is ook nog, de particuliere diesels, die mogen wel allemaal door de stad rijden. Dus die lucht wordt er echt niet schoner van, van die vijftig meter de stad inrijden of die vijfhonderd meter. En daar gaat het uiteindelijk om, dat de lucht schoner wordt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Dam-Timmers, CDA.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, dank, voorzitter. Dank ook aan alle sprekers. Ik denk dat het, ook de manier waarop jullie het brengen, heel helder is waar de problemen zitten. Onder andere de zero-emissie, onder andere over de, wie er vergunninghouder is, of die aanwezig moet zijn of niet? Ik was nog wel benieuwd, van de laatste spreker hè. We willen natuurlijk een keer naar zero-emissie toe. Maar wat is vanuit uw visie dan daarin, vanuit dus de markt, visie vanuit uw persoon natuurlijk ook, het goede moment daarvoor?

Mevrouw Heine: Ik denk, eerst wachten tot 2030. Kijk, ook bijvoorbeeld tweedehandsmarkt is er nog niet. Als die infrastructuur er helemaal is en er zijn bussen en vrachtwagens, die dat gewicht kunnen dragen en die verder kunnen rijden en snel geladen kunnen worden. Dan kan de markt omschakelen. Maar dat is er gewoon op dit moment niet, dit is eigenlijk gewoon te vroeg.

De voorzitter: Dank u wel. We hebben nog vijf minuten voor deze vergadering. Is er nog een brandende vraag? Oké. Mevrouw Heine, dank u wel voor uw inspraak. Nou ja, dan is het nu ter afsluiting van deze commissie. We hebben de sprekers kunnen horen. Zoals

ik in het begin ook al aangaf, hebben we op 16 januari een technische toelichting op de Marktvisie en de verordening. Daarna wordt er zeg maar, besloten over nou ja, de stap in onze besluitvorming. Dan sluit, oh, ik krijg nog een vraag van de heer Portier. Ga uw gang.

De heer Portier: Ja, voorzitter. Een heel deel van de inspraak ging niet over de marktverordening, maar over de zero-emissie. Ik denk, dat het verstandig is om daar toch ook nog een keer, over verder te praten. Of het wel zo verstandig is, om dat dan in 2026 in te laten gaan.

De voorzitter: Ik kan me daar iets bij voorstellen. De heer Katif wil daar wat over zeggen.

De heer Katif: Daar sluit ik me volledig bij aan.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, wij ook.

De voorzitter: Oh, ja, de heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ik heb daar wel een kleine aanvullende vraag op. In die zin van, is het de heer Portier of de heer Katif of de anderen, die zich aansluiten, want ik heb daar wel gevoel bij, dan vooral te doen om te kijken naar specifieke problemen voor deze doelgroep, in dit geval voor bepaalde doelgroepen, of wordt het principe als zodanig ter discussie gesteld?

De heer Katif: Mag ik daar een antwoord op geven?

De voorzitter: Zeker, de heer Katif.

De heer Katif: Nee, dat is niet alleen een principiële zaak. Maar volgens mij hebben een aantal insprekers het een en ander geuit en daar willen we gewoon recht aan toedoen. En dat, de reden ...

De heer Kleinpaste: Dan is het dus voor doelgroepen en niet voor het principe?

De heer Katif: Nee. Wat ik probeer te zeggen is, dat ik gewoon wat wijzer ben geworden gezien de woorden van de insprekers. Die praten vanuit een bepaald praktisch oogpunt.

De heer Kleinpaste: Ik denk, dat we hetzelfde zeggen, Jacques.

De heer Katif: Nou ja, ik kies mijn woorden, mijnheer Kleinpaste.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil nog heel, want ik zag de heer Van Leeuwen ook nog. Of is dat niet meer nodig?

De heer Van Leeuwen: Ik sluit me aan, bij de woorden van de heer Katif.

De voorzitter: Ja, ga ik even naar de heer Portier. Daarna mevrouw Van Engelen.

De heer Portier: Ja, voorzitter. Ik denk dat iedereen er wel van overtuigd is, dat je uiteindelijk naar vervoer moet zonder emissie hè. Dus ik denk, waar we naar moeten

kijken hè. Ze hebben nu een speciale maatregel getroffen in Dordrecht, om alleen voor bedrijfswagens een zero-emissie in te voeren, al in 2026.

Dus de vraag is inderdaad van, moet dat inderdaad 2026 blijven? En ja, kun je niet wachten, tot het gewoon landelijk geregeld is hè? Dus dat zijn verschillende vragen, die je kan stellen. Maar dat we uiteindelijk, met zijn allen toe moeten naar zero-emissie, ja, dat staat ook voor mij als een paal boven water.

De voorzitter: Ik ga eerst nog even naar mevrouw Van Engelen, daarna de heer Van Dam-Timmers.

Mevrouw Van Engelen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb eigenlijk dezelfde vraag als de heer Kleinpaste. Maar ik zal hem net even anders stellen, dan valt hij misschien weer anders. Als we de zero-emissie opnieuw gaan bespreken, willen we dan een vergadering over de zero-emissie zone, waar we het voornamelijk over problemen met de marktkoopliden hebben? Of, gaan we vergaderen over de markt, met als speciaal onderwerp de zero-emissie? Dat zijn eigenlijk de twee opties.

De voorzitter: Ja, dat is een heel duidelijk onderscheid. Ik kijk even kijken, krijg net van de griffier, die gaat ook even uitzoeken, wat er op de agenda staat, wat er aankomt hè. Want dan kunnen we daar natuurlijk op aanhaken. U wilt nog even reageren op mevrouw Van Engelen of algemeen?

De heer Van Dam-Timmers: Nee, dank, voorzitter, even algemeen. Je kan het op meerdere manier doen. Je kan het natuurlijk los agenderen via de agendacommissie. Dat is een technische mogelijkheid. En dan is het wat vrij en dan kunnen we nog even bijvijzelen, wat precies de vragen zijn, die we moeten oplossen. Maar als ik in het algemeen zo kijk als hè, de praktische punten, die naar voren zijn gekomen. Die laten natuurlijk zien, dat we meer ons even een beter beeld moeten vormen, wat is er nou wel en niet mogelijk? En als het niet mogelijk is, dan moet je er ook in het beleid niet voor gaan. Want elk beleid wat je maakt, heeft voor- en nadelen. En als er nieuwe dingen naar boven komen en of, die lijken niet gerealiseerd te zijn, zoals het beleid beoogd wordt, dan hebben we nieuwe nadelen. Moet je opnieuw een afweging maken, van wat er kan. Ik heb, vind, dat we zeker ook in Dordrecht, veel oog moeten hebben voor de praktijk, niet voor de theorie.

De voorzitter: Als ik het dan even goed begrijp. De heer Van Dam-Timmers, zegt u dan eigenlijk, dat we eerst even naar de bron moeten en kijken naar het originele beleid? Dus eigenlijk, optie één was dat volgens mij, van mevrouw Van Engelen? Ja, hè? Oké. Ik zie nog even, we hebben nog één minuut. De heer Katif en de heer Portier nog even. Oh, Portier. Ja?

De heer Portier: Ja, ik zou inderdaad een losse vergadering over de emissiezone willen hebben. Want ik heb inderdaad van aannemers, onderhoudsbedrijven, enzovoorts precies dezelfde problemen gehoord hè, als nu weer van de marktkoopliden.

De voorzitter: Als ik, ja.

De heer Katif: Sorry. Met uiteraard de aansluiting naar de ondernemers toe, want dat vind ik wel heel belangrijk. Maar anders zitten we gewoon hier dingen gewoon te verzinnen, die eigenlijk helemaal niet aansluiten bij de praktijk, gaan ze de werkelijkheid.

De voorzitter: Ja, ik moet ook zeggen. Als ik zo verzamel wat er wordt gezegd, dan denk ik wat de heer Van Dam-Timmers zegt, helemaal klopt. De griffier gaat ook kijken naar, om dat weer op de agenda te zetten, of het eraan komt. Maar zeker ook met het oog op deze vergadering, wat hier is gezegd, dat het nuttig is om de effecten ervan mee te nemen in, wat er nog zit aan te komen in januari. Kan ik dat zo samenvatten? Is die helder bij de griffier? Ja? Dan dank ik u allemaal. Hartstikke goed. Fijne avond.

5. Opdracht tot het instellen van een gemeenschappelijke adviescommissie GR Sociaal

Voorzitter: mevrouw Van Engelen.
Commissiegriffier: de heer Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Van Ballegooijen (VVD)
Dhr. Van de Berg (CDA)
Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Dhr. Van Dam-Timmers (CDA)
Dhr. De Feijter (ChristenUnie/SGP)
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Jager (Beter voor Dordt)
Dhr. Katif (Beter voor Dordt)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Van Leeuwen (Fractie van Leeuwen)
Dhr. Portier (SP)
Mevr. Schnabel (PvdA)
Mevr. Simon-Van Waardhuizen (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Struijk (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)

De voorzitter: We gaan het gesprek beginnen en welke partij, mag ik als eerst het woord geven? De heer Kleinpaste, ga uw gang.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, ik hou onze bijdrage heel kort. Gewoon Dordt ziet nut en noodzaak van het invoeren van deze commissie, niet in. Dus wat mij betreft, blijft het ook een kort gesprek. Maar dan is die mening, in ieder geval kenbaar gemaakt.

De voorzitter: Helder. Heer Portier, heeft u daar een reactie op of heeft u een eigen mening, om te delen?

De heer Portier: Een eigen mening. Ja, ik zie er niet zo geharnast in, als de heer Kleinpaste. Wat wij wel zo is, we hebben natuurlijk de Gemeenschappelijke Regelingen Sociaal. Al het beleid, zal ik maar zeggen, het inhoudelijke beleid hè is de bedoeling, dat die in de gemeentes gemaakt wordt en door onze gemeente, afzonderlijke

gemeenteraden vastgesteld wordt. Nu is er natuurlijk wel sprake van coördinatie en ook van uitvoering en ook dat, moet in de gaten gehouden worden. De vraag is van, ja, kunnen we dat aan onze wethouders overlaten of is het daadwerkelijk nog nodig, dat we een commissie hebben met raadsleden uit verschillende vertegenwoordigingen, inderdaad van verschillende gemeenteraden? Ik ben er niet per se tegen hè, maar ik heb wel grote twijfels. Laat ik het zo zeggen.

De voorzitter: Oké, helder. En even voor de duidelijkheid, voor hoever ik het begrepen heb, die adviescommissie, die gaat er sowieso komen. Het is alleen een kwestie, of wij erin zitten of niet. Voor die informatie, kijk ik ook nog even de commissiegriffier aan, want daar was wat verwarring over.

De heer Den Boer: Nee, het is zo, die commissie komt er alleen, als alle gemeenteraden instemmen. En de alternatieve keuze is, dat u wel zegt van, die commissie mag er komen, maar we gaan er niet in zitten. Dat is een alternatief.

De voorzitter: Dat is goed, om even helder te hebben, welke opties we hebben. De heer De Heer. Dat is, dit is de ergste fout die ik ooit gemaakt, dat ik dat vergeet. De heer De heer.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. Even terug op de kernvraag, centrale vraag die ook in de gespreksnotitie staat. We hebben op dit moment voldoende grip op controle en controle op de GR Sociaal. En zou nee, is dan die gemeenschappelijke adviescommissie de beste optie, om dit te verbeteren? Ik denk, dat het heel goed is, om voldoende grip te blijven hebben op de GR Sociaal. Volgens mij spreken we dat ook heel vaak uit in de commissies, als die hierover gaan. Tegelijkertijd is dan natuurlijk de vraag, is dit de manier om dat te doen? Nou, ik denk niet dat het, we hebben er niks op tegen. We zien wel voor ons, dat het heel nuttig kan zijn en dat het een positieve invloed kan hebben. En dat het niet gedoemd is, om te mislukken. Dus wat dat betreft, staan we daar wel positief tegenover. Tegelijkertijd zien we dit ook niet als zaligmakend. Dus we staan ervoor open, om dat ook te gaan ontdekken. Maar we zijn ook wel, omdat het heel erg in samenhang wordt beschreven hè? Zoals net ook nog werd verduidelijkt, het gebeurt alleen, als we er allemaal voor gaan. Ik merk ook wel, dat wij in onze nieuwsgierigheid in de fractie ons afvroegen, hoe gaat dat? Hoe, wat is de voortgang bij die andere gemeenten? Want er zijn er een aantal, die zich hebben uitgesproken en een aantal, die blijkbaar ook nog in de lucht hangen. Dus mocht daar status over zijn, zou wel benieuwd zijn.

De voorzitter: De heer Kleinpaste, u heeft een vraag aan de heer De Heer?

De heer Kleinpaste: Ja, ik ben even nieuwsgierig, dus een vraag aan Robert de Heer. In die zin van, je staat er redelijk positief in en je zou het ook willen proberen. Maar mijn zorg is een beetje, je kunt het alleen gaan proberen, als je het instelt.

Zijn er andere manieren, om ervaring op te doen? Of om in te zien, dat het wellicht van toegevoegde waarde zou kunnen zijn? Want het principe dat je meer grip krijgt, door een extra voorziening te treffen, daar durf ik wel wat op af te dingen.

De voorzitter: Mijnheer De Heer, antwoord.

De heer De Heer: Ja, voorzitter. Zoals ik het begrijp, is het ook niet helemaal een experiment. Het is niet, dat wij de eerste gemeenschappelijke of de regio zijn, die vanuit zo'n gemeenschappelijke regio een adviescommissie in zouden stellen. Volgens mij zijn er ook voorbeelden, waar dit goed werkt. Dat wordt ook niet voor niets als een aanbeveling gegeven, wat ik begrijp, als een van de manieren om aan een knop te draaien, om meer invloed te hebben, om meer nabijheid te hebben in ieder geval. Dus nogmaals daarin, ik steek mijn hand ook niet in het vuur, dat het één groot succes wordt, maar we zien wel ook de kansen in het voorstel.

De voorzitter: Helder. Dan ga ik eerst naar mevrouw Schnabel en daarna naar mevrouw Jager.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn op zich voorstander van zo'n adviescommissie. Ook omdat we zien bijvoorbeeld als nou, als voorbeeld over de WMO-verordening gaat, die is dan nu verschillend in alle gemeenten. Als je daar één zienswijze op zou treffen, dan bundel je dat makkelijker. Dus daar zien we een voordeel van in. Waarvan we denken van of nou ja, waar we twijfels bij hebben is, zijn, dat er bijvoorbeeld bij ons uit de gemeente twee raadsleden dan worden aangesteld, om in die adviescommissie te gaan. En ondanks het feit, dat er ook wordt gezegd, dat het niet politiek is, lijkt het toch van belang om daar enigszins een soort van afweging in te maken van, welke politieke partijen nou in zijn geheel vertegenwoordigd zijn, in zo'n adviescommissie. Zodat je daar een balans in houdt.

De voorzitter: Helder. Mooi, dank je. Mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Voorzitter, als we dit gaan doen, ik kan ook net zo kort houden als mijnheer Kleinpaste. Als we dit zouden gaan doen, doen we een stap terug richting de Drechtraad. En als ik iets niet wil, dan is dat we dat zouden doen. Want in het verleden toen we dus de Drechtraad hadden, hadden we daar carrousels, te vergelijken met de commissie. Daar waren alle partijen vertegenwoordigd, ze werden niet opgenomen, ze werden niet uitgezonden en er werden geen notulen van gemaakt. Je had nooit iets, waarop je terug kon vallen. Op een gegeven moment kwam er een stuk in de raad en daar werd over besloten. Ik wil niet, dat er weer een of andere commissie komt, die gaat adviseren aan een sociale regeling, zeg maar. Want dan krijgen we inderdaad ... De afspraak was, dat de gemeente hun eigen dingen zou, hun eigen beslissingen zouden gaan nemen, hun eigen dingen zouden gaan doen. Dat hebben we met de WMO gezien. Wij wilden iets hier in Dordrecht, wat verder niet ter sprake is geweest, of de anderen dat wilden. Maar toen we het wilden, was het argument, dat er tegen gebruikt werd van, ja, maar dan gaat het extra geld kosten, omdat we iets anders willen dan de anderen. Dat was de opzet van, toen we dus de Drechtraad stopten.

En ik zou geen enkele stap willen doen, waarmee we daar naartoe teruggaan. Dus ik ben het volledig eens met mijnheer Kleinpaste, moeten we niet aan beginnen.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel heeft nog een vraag aan u, mevrouw Jager.

De heer Kleinpaste: Dat vind ik fijn, om een keer te horen. Ik vind het fijn om een keer te horen, dat we het eens zijn.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel, u heeft nog een vraag aan mevrouw Jager.

Mevrouw Schnabel: Ja, want waar ik dan benieuwd naar ben. In het stuk staat best duidelijk dat ja, je kunt die zienswijze erbij pakken, maar je kunt ook zelf de stukken lezen. Dus het is de keuze. Maar in ieder geval de bundeling van, wat gemeenten dan gezamenlijk zeg maar aan een visie mee willen geven, dat staat natuurlijk vrij om te volgen of niet te volgen. Maar het feit, dat je al die verschillende kennis bundelt in één gedeeld advies, dat zou een groot voordeel kunnen hebben, lijkt me.

De voorzitter: Mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Dat zou een goed idee kunnen zijn. Ware het niet, de ervaringen die we al hebben op dit gebied. En dan denk ik van, je kunt met zijn allen een zienswijze op gaan stellen, maar er zullen altijd iemand zijn en wij in Dordrecht zijn behoorlijk eigenwijs en dwars, wat dat betreft. Als wij het anders willen en we doen het anders, dan krijgen we weer dat commentaar van ja, maar waar doen we het nou voor? Jullie kiezen toch weer voor wat anders. Je kan het net zo goed laten. Het is weer een laag ertussen. Het is weer een soort van managementlaag, die ertussen komt, advies, beleidsmakers. Niet nodig, het is gewoon niet nodig.

De voorzitter: Een, oké, nog één vervolgvraag en dan ga ik, want er zijn nog wat meer sprekers. Ga uw gang.

Mevrouw Schnabel: Nog één heel korte vraag dan. Zoals bijvoorbeeld, toen dat ging over het personeel, zeg maar. Met de huis... vanwege de huishoudelijke ondersteuning. Wij hebben een rondje gemaakt van de andere PvdA's in de andere zeg maar omliggende gemeenten. Niet iedereen wist, dat dat in die verordening zat. Dus als zij dat op tijd hadden geweten, dan hadden ze ook een motie kunnen indienen, om dat zeg maar te bewerkstelligen. Juist in zo'n zienswijze, kan je die informatie zeg maar, meenemen.

De voorzitter: Mevrouw Jager, ziet u dat voordeel ook zo?

Mevrouw Jager: Daar heb ik nog een laatste antwoordje op. Dat zou kunnen. Maar het is een atech.. het is een apolitieke commissie, waar waarschijnlijk ook niet alle partijen in vertegenwoordigd zullen zijn. Want dan heb je er alleen uit Dordt, al zestien. Dus dat lijkt me niet zo'n haalbare kaart. Dus dat zullen zo hier en daar, misschien twee raadsleden per gemeente. Zou niet zo'n slecht idee zijn, op zich. Maar dan heb je dus veertien partijen hier niet.

En ja, ook de partijen, die al langer zijn, groter zijn, meer leden hebben, meer raadsleden hebben. Dan zal toch niet iedereen van, in die adviescommissie zitten. En ja, je moet gewoon sowieso als je zoiets onder je neus krijgt, kun je altijd een rondje doen bij de bevriende politieke partijen, zowel hier in de raad als in de steden. Nou, steden, is maar één stad en de dorpen om ons heen. Dus dat houdt je niet tegen, om dat te doen. Alleen, we hoeven daar van God schiep Anna Maria, niet voor op te tuigen, wat mij betreft.

De voorzitter: Uw mening is helder, dank u wel. Ik ga naar de heer Van Ballegooijen en daarna ga ik naar de heer Venderbos.

De heer Van Ballegooijen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik kan het eigenlijk ook grotendeels met mijnheer Kleinpaste en mevrouw Jager, eens zijn. Ik wil er wel op aanvullen bij mevrouw Jager, dat het niet zozeer, want tenminste, ik heb het niet zo gevoeld, als een argument dat het meer zou kosten, maar als een effect waar je wel van moet weten, wat kan meespelen. Maar het staat, ik ben het wel helemaal met u eens, dat er juist gekozen is, om de Drechttraad af te schaffen onder andere om de mogelijkheid te hebben, om af te wijken. Om juist ook de besluitvorming, weer heel dicht naar de gemeenteraden te trekken. En het lijkt me ook vreemd, om dat zeker op zo'n korte termijn, alweer aan te gaan morren. We hebben eigenlijk nog niet eens, de volledige integrale visies hebben we opgesteld. Daar zijn we nog mee bezig. Dan zouden we nu al zeggen van ja, eigenlijk werkt het al niet. Of, we zijn toch weer van mening veranderd. Dat lijkt me ook überhaupt vreemd. Buiten het feit, wat mijnheer De Heer ook zegt, grip houden is natuurlijk belangrijk. Maar ik zie niet in, waarom we dat niet met deze vorm zouden hebben of, hoe we dat meer zouden hebben in een andere vorm. Wat ook al terecht is gezegd, je kunt op eigen initiatief ook uiteraard, andere gemeenteraden contacteren. We zouden zelfs ook als raad natuurlijk de griffie opdracht kunnen geven, om onze zienswijze te communiceren naar de andere gemeenteraden. Dat is ook nog een optie. Dan is het ook al gegaan, onder andere mevrouw Schnabel heeft dat genoemd, het risico op dat zo'n adviescommissie, toch een bepaald politiek karakter krijgt. We zijn natuurlijk allemaal politici, dus dat is in die zin ook niet zo heel gek. Er werd ook al genoemd, dat iedere raad bijvoorbeeld één en een plaatsvervangend of twee mensen afvaardigt. Omdat elke raad dat apart doet, heb je natuurlijk best een kans, dat een commissie de één of de andere kant op leunt. Dat daar juist veel lokale partijen in zitten, juist weinig, veel links, veel rechts. Dat is allemaal mogelijk en dat heeft wel effect op, dat kan effect hebben op adviezen. En zeker als het gaat om, nou ja, ik heb ook gekeken, er zijn drie taken, die zo'n adviescommissie kan krijgen. Zeker als het gaat om, het AB van advies voorzien, dan is dat best wel een, kan dat best wel een risico zijn. Zeker, omdat daar een gemeenteraad in deze niet tussen komt. Dus wat ons betreft, gaan we eerst kijken wat de vorm, waarvoor we gekozen hebben na de Drechttraad, dus deze huidige vorm, hoe dat uitpakt? En gaan we pas als we dat echt goed op een rijtje hebben, of dat inderdaad niet zou werken zoals het zou moeten werken, gaan we kijken, wat zijn de alternatieven? Dan zou dit een optie kunnen zijn. Maar het lijkt ons nu voorbarig en niet per se het instrument.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Dan ga ik, oh, mijnheer De Heer, heeft u een vraag aan de heer Van Ballegooijen? Ga uw gang.

De heer De Heer: Ja, voorzitter, dank u wel. Toch een vraag aan de heer Van Ballegooijen. Wanneer is dan dat moment, dat de heer Van Ballengooien weet, nu weet ik genoeg, nu heb ik genoeg geleerd, dat mogelijk die grip toch niet genoeg is, want dan zou dit een goed instrument kunnen zijn, misschien. Maar wanneer is dat moment bereikt? Hoe bepaalt de heer Van Ballegooijen dat?

De heer Van Ballegooijen: Nou, ten eerste is dat natuurlijk voor elk gemeenteraadslid, om dat, voor elke partij, om dat voor zichzelf af te wegen. Ik heb de afweging namens ons, namens de VVD gegeven, dus wat ons betreft is het nu nog te vroeg. Ik heb aangegeven, dat de integrale visies, dat wat ons betreft eerst zeker die zouden moeten vaststellen met zijn allen. Gezien, hoe dat is gegaan. En wellicht moet je in ieder geval

kijken, om in ieder geval één periode daarmee te werken. Maar wederom, dat is niet dat wij daarin bepalend zijn, hoe anderen daarin zouden moeten denken. Iedereen kan dat voor zichzelf afwegen. Maar onze afweging is, dat het nu nog te vroeg is om al te zeggen, dat er aanpassing moet gebeuren op de vorm, die we nu gekozen hebben.

De voorzitter: Mijnheer De Heer.

De heer De Heer: Laatste aanvullende vraag. Is de heer Van Ballegooijen dan van mening, dat we, dat er überhaupt geen adviescommissie moet komen? Of, hij mag er wel komen, maar Dordrecht zal niet actief participeren?

De voorzitter: Mijnheer Van Ballegooijen.

De heer Van Ballegooijen: Dank u wel, voorzitter. Het lijkt ons heel vreemd, als er een adviescommissie is waarin de gemeente, die net iets meer dan de helft van het totale budget en dus ook de vraag richting de GR heeft, dat die niet deel zou nemen. Dus wat ons betreft, stellen we dan de hele adviescommissie niet in.

De voorzitter: Dat is een heel helder antwoord. Dan gaan we naar mijnheer Venderbos.

De heer Venderbos-Lambinon: Ja, dank u wel voorzitter. Ik, we zijn het eens met de heer De Heer, dat we grip moeten houden op het hele sociale domein. Maar tevens moeten we zoals mevrouw Jager al zegt, waken dat we een soort Drechtsteden worden, zoals in het verleden, die inmiddels opgeheven is. We hebben ook nog wel wat vragen, kanttekeningen bij die adviescommissie. Hoe bindend is hun advies? Stel, dat de andere gemeentes, kleinere gemeentes de meerderheid hebben op een advies, dat wij dat uit moeten gaan voeren, terwijl we het er eigenlijk niet mee eens zijn. De raad is het er niet mee eens. Hoe bindend is dat? Dan zijn er één of twee raadsleden per gemeente, is ook een beetje vaag. Is het één of zijn er twee? En wat mijnheer Ballegooijen al zegt, wij brengen heel veel geld in. Hebben we dan een gelijk aandeel in het advies, in de beslissing daarover of hebben wij een iets groter aandeel daarin? Dat zijn eigenlijk de kanttekeningen, waar wij ... Niet negatief tegen de adviescommissie, maar wel behoorlijk wat bedenkingen.

De voorzitter: De heer Kleinpaste, wilt u dan niet gelijk uw microfoon aanzetten, want anders bent u de hele tijd in beeld. En ik wil ook even in beeld komen.

De heer Kleinpaste: Sorry, voorzitter.

De voorzitter: de heer Kleinpaste, u heeft een vraag aan de heer Venderbos.

De heer Kleinpaste: Maar ik drukte hem in, voorzitter, omdat ik even aandacht wou om een vraag, te mogen gaan stellen. Maar dan moet ik u natuurlijk eerst ... Ja, een vraag aan de heer Venderbos toch. Want natuurlijk willen we meer grip houden op die situatie. Ik denk dat of je nou voor of tegen die adviescommissie bent, dat we het wel eens zijn over het feit, dat je vanuit je eigen positie die grip heel graag wilt hebben. Ik ben er alleen helemaal niet van overtuigd, of dat je meer grip krijgt door het uit te besteden. Ik denk dat je meer grip krijgt, door jezelf beter in positie te brengen. Dus ik ben benieuwd of u een beeld heeft bij, dat wat ik u schets. En of het dan niet verstandiger is om te

zorgen, dat we zelf beter in positie zijn, dan dat we een extra commissie ergens optuigen.

De voorzitter: Mijnheer Venderbos.

De heer Venderbos-Lambinon: Dat ben ik ook maar niet eens. Vandaar, dat ik ook heb gezegd, dat we ervoor moeten waken, dat we een soort Drechtsteden krijgen. En dat we er ook voor moeten waken, dat daar dingen beslist worden, waar wij het dus niet mee eens zijn. En als dat de insteek wordt van een adviescommissie, dan hebben we hem liever niet.

De voorzitter: Helder. De heer De Heer, u heeft een vraag aan mijnheer Venderbos? Aan de heer Kleinpaste. Dan ga ik heel even kijken, of er nog ... Zijn er nog andere commissieleden, die hun eerste inbreng nog willen doen? Dat is wel even misschien belangrijk. Ja, de heer Bootsman.

De heer Bootsman: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij hebben eigenlijk niet zozeer een uitgesproken mening, over de adviescommissie. Wel zijn er best wel goede dingen hier al gewisseld. Een adviescommissie moet natuurlijk een adviescommissie zijn en er moeten geen dingen besloten worden. Het is geen besluitcommissie. De besluiten moeten gewoon bij de individuele raden blijven liggen. Punt twee, vinden wij het lastig, omdat er in ieder geval één gemeente is gezegd, Hardinxveld-Giessendam en volgens mij Sliedrecht ook. Die zeggen van, wij willen dit. Gaan wij als Dordrecht, daar nu echt voorliggen? Zo van, oké, wij willen geen adviescommissie, dus dan krijgen jullie hem ook niet. Om nou dan hem wel in te stellen en zelf niet deel te nemen, vinden wij dan ook weer een beetje lullig. De stad is dan een beetje ... Het lastige ervan, want je ziet wel dat de andere gemeentes, daarom ben ik ook heel benieuwd wat de heer De Heer ook al vroeg van, wat willen andere gemeentes nou? Om daar eens duidelijk, dat duidelijk te krijgen. Tot zover.

De voorzitter: Helder. Dan ga ik naar mevrouw Van Waardhuizen.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Ja, voorzitter dank. Ik kan eigenlijk aansluiten bij de heer Kleinpaste van Gewoon Dordt en de heer Van Ballegooijen van de Dordtse VVD. Wij zien ook niet zo heel veel nut en noodzaak, in het instellen van een dergelijke adviescommissie. Sterker nog, ik denk, dat het gewoon een pleisteroplossing is. Om op enige manier wat meer grip, denk wijze te krijgen. Maar ja, wij zien dat niet op deze manier voor ons, dus wij zijn zeker geen voorstander voor deze adviescommissie.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer De Heer, weet u uw vraag richting de heer Kleinpaste nog? Dan mag u hem nu stellen.

De heer De Heer: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik ben vooral benieuwd, of de heer Kleinpaste ook idee heeft, welke toegevoegde waarde zo'n samenwerking op deze vorm in zo'n adviescommissie, wel zou kunnen hebben? Omdat we, we komen net, is misschien een raar bruggetje vanuit, even bij RTV gezeten, waar het juist dan in de, op de samenwerking ook misliep. Waar we misschien als Dordrecht, dan ook wat eigenwijs kunnen zijn zo van, nou, wij doen onze eigen ding. Wat ook heel goed is. Want daar hebben we ook onze wens over uitgesproken, dat we dat meer willen voor de toekomst.

En tegelijkertijd, geloof ik ook wel in de samenwerking. We zijn een regio, we hebben een Gemeenschappelijke Regeling. Heel veel dingen doen we met elkaar. Of het nou ook het inkopen is van allerlei zaken in de regio. Dat heeft ons ook veel opgeleverd en zal ons ook veel opleveren, hebben we nodig. Dus die nabijheid van in zo'n Gemeenschappelijke Regeling is belangrijk, maar ook zeker van gemeenteraden, die dicht bij elkaar komen. En tegelijkertijd, wat de heer Van Ballegooijen zegt, dat is waar. Die mogelijkheid heb je ook al, om dat vanuit eigen initiatief gewoon proactief, ook te doen. De vraag is, gebeurt dat genoeg en zou zo'n commissie daarin niet handiger zijn? Dus de vraag is, kan ik de heer Kleinpaste toch verleiden, om ook wat voordelen te zien, aangezien we toch ook echt in een samenwerking zitten?

De voorzitter: Nou, de heer Kleinpaste, bent u te verleiden tot voordelen inzien?

De heer Kleinpaste: Ik ben altijd te verleiden, tot voordelen van samenwerking. Hoewel ik een vergelijking tussen een privaatrechtelijke constructie en een publiekrechtelijke constructie, riskant vindt. Maar, we zijn niet voor niets en dat vindt op tal van terreinen plaats, gaan decentraliseren en gaan zorgen, dat de zeggenschap en het nadenken over beleid, weer heel erg in gemeenten kwam te liggen. Het argument daarbij was dat, we zitten dicht bij onze doelgroepen, we zitten dicht bij onze inwoners, we zitten dichtbij van alles en nog wat. En ik koester dat uitgangspunt en er is op tal van plekken in decentralisaties, ook het nodig misgegaan. Ook dat is evident. Daar kun je van analyseren hoe dat komt, daar kun je uit leren. Dan kun je eens met andere gemeenten over sparren. Maar daar heb ik niet structureel een commissie voor nodig, een adviescommissie, die dat ons uit handen neemt. Want daar hou ik heel graag zelf grip op wat ik zie gebeuren, dus de toegevoegde waarde van deze constructie, zie ik daarin niet. De overtuiging, dat we moeten samenwerken op plekken waar dat kan, op momenten waarop dat kan, die zie ik wel. Daarom hebben we ook iets opgetuigd, wat een Gemeenschappelijke Regeling is.

En voor het overige moet je dan zorgen, dat je jezelf goed positioneert en in stelling brengt om te zorgen, dat je het allemaal goed kunt volgen. Er een goed oordeel over kunt vormen en daar de juiste besluiten over kunt nemen. Dus nee, die adviescommissie heeft voor mij daarin, geen toegevoegde waarde.

De voorzitter: Is het antwoord zo helder? Ja. Is er nog andere inbreng vanuit de commissie? De heer Portier, ga uw gang.

De heer Portier: Ja, nog even een nabrander over dat begrip, grip zal ik maar zeggen. Hebben we wel voldoende grip? Kijk, vanuit SP hebben we gewoon een flink aantal jaren moeten beargumenteren, voordat de Gemeenschappelijke Regeling Drechtsteden werd afgeschaft. En als compromis hè is dan toch deze Gemeenschappelijke Regeling Sociaal overeind gehouden. Ja, ik denk als we dan nog steeds niet voldoende grip hebben hè, dan zou de meest logische stap zijn, om ook deze Gemeenschappelijke Regeling op te heffen. En dit dus zeg maar weer vanuit de centrumgemeente te gaan regelen. Hebben wij nog steeds de andere Drechtsteden, die gewoon diensten bij ons af kunnen nemen. Dus ja, de discussie aangehoord hebbende en ook met het idee van ja, informatie uitwisselen kan altijd, daar heb je geen commissie voor nodig. Ja, neig ik er toch sterk naar om te zeggen van, laten we hier maar niet aan beginnen.

De voorzitter: Nou, jullie hebben de heer Portier laten draaien van mening. Dat is knap. Dan zijn daar, ik zie verder geen reacties daarop. Dan lijkt me handig om door te gaan, naar het volgende stukje van de bespreking, want dit is dus een aangehouden agendapunt. Die heeft al bij de agendacommissie gelegen. En nu is eigenlijk de vraag, is er genoeg draagvlak, om dit raadsvoorstel weer opnieuw in te brengen bij de agendacommissie? Oh, u heeft nog wel inbreng. Nee, ja, ik moet nog wel even mijn zin afmaken en dan kunt u. Het lijkt mij denk ik, ook handig als de commissie hier misschien meegeeft, op wat voor manier dat dan bij de agendacommissie komt te liggen, met misschien al een soort behandeladvies. Want ik hoorde ook nog wel technische vragen. Dus misschien heeft u zelf al een idee van, wat voor sessie dat moet zijn. Mevrouw Schnabel, wilt u daar iets over zeggen?

Mevrouw Schnabel: Zeker, dank u. Ja, ik begrijp, dit is consultatie. Dus ik kan me voorstellen, dat hier geen oordeel in wordt meegegeven. Dus of het, ja, de voorstanders en de tegenstanders staan zeg maar gewoon in de consultatie naast elkaar, toch? Dus, oké. Ja, nee, goed, want ja ...

De voorzitter: Zeg maar, dit stuk zou dan opnieuw bij de agendacommissie komen te liggen en dan kunt u zelf besluiten, beeldvormend, oordeelsvormend. Dus zeg maar wat we nu hebben gedaan, is niet de behandeling. Dat, dit was gewoon een gesprek van, wat gaan we er überhaupt mee doen? De heer Van Ballegooijen.

De heer Van Ballegooijen: Voorzitter. Begrijp ik het goed, de bedoeling was toch ook, dat het voorstel eventueel teruggenomen en aangepast zou worden, mogelijk, op basis van dit gesprek? Of, want anders, dan vraag ik me af, waarom de consultatie gedaan had. Dan had ik net zo lief, meteen oordeelsvormend gedaan, als we toch hetzelfde voorstel straks toch opnieuw gaan bespreken.

De voorzitter: Nou kijk ik even mijnheer Den Boer aan, want die heeft heel veel verstand van dit stuk, gelukkig.

De heer Den Boer: Ja, dank, voorzitter. Ja, had ook zeker een route geweest. Alleen, de agendacommissie had twee dingen kunnen doen, om oordeelsvormend te agenderen gelijk. Maar de agendacommissie heeft gezegd van, we trekken even het stuk terug of we houden hem aan en we gaan eerst dit gesprek met elkaar voeren. Dus oordeelsvormend had ook gewoon denk ik, prima gekund.

De voorzitter: Helder. Verder nog, opmerkingen uit de commissie?

De heer Kleinpaste: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ik denk, dat de opvattingen op zich, vrij helder zijn. Voor mij hoeft het überhaupt niet terug te komen. Maar mocht het terugkomen, dan het liefst met zo kort mogelijke tijdsinspanning, om dat te bespreken. Dus kort oordeelsvormend en dan is het een herhaling van zetten. Vermoed ik maar zo. Dus ik vind het een beetje zonde van de tijd. Dat zou je de commissie bij de agendacommissie kunnen noemen. Ik weet niet precies, hoe ik dat zou moeten duiden. Dus ja, ik heb niet zo heel veel behoefte aan het

stuk, een volgende fase in te brengen. Maar mocht dat nodig zijn om technische redenen, dat is een beetje wat ik proef van de commissiegriffier, dan het liefst oordeelsvormend, zo kort mogelijk. Om de standpunten maar eventjes te herhalen, voordat het één zachte dood sterft.

De voorzitter: Zeker. Even deze geluiden gehoord hebbende, heeft de commissiegriffier een voorstel, hoe we dit aan zouden kunnen pakken. Misschien kunnen we daar mooi op voortborduren. En als dat niet willen, dan brengt u zelf weer wat in.

De heer Den Boer: Ja, een beetje in aansluiting op mijnheer Kleinpaste. Kijk, als iedereen en masse had gezegd, we willen het niet. Nou ja, dan was het duidelijk geweest. Maar ik hoor wat verschillende meningen. Wat we zouden kunnen doen is, nou, er zijn wat technische vragen, zoals de voorzitter zegt nog gesteld over, nou ja, welke waarde heeft zo'n advies nou, van mijnheer Venderbos. Wat willen de andere raden nou precies? Was ook wat mijnheer Bootsman volgens mij, of de heer De Heer inbracht. Nou, als we dat, als we dat soort dingen nog even kort op een rijtje kan zetten, kan hij ook terug naar de agendacommissie met het advies, om hem maar gelijk naar de raad te brengen. En de raad, laat de raad dan maar stemmen en dan weten we het. Dan hoeft er niet per se, misschien nog weer een keer een oordeelsvorming te komen, want dan doe je het gesprek van nu misschien over. Maar dat zou een route denk ik, kunnen zijn.

De voorzitter: Ja, dus inderdaad met de, dan de beantwoording van de technische vragen, die vanavond naar boven zijn gekomen. Dan gelijk inderdaad, in stemming te brengen, zonder dat dan dus te bespreken. Tenzij de raad dat wenst. Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Ja, heel ander voorstel. Ik weet niet, of daar animo enigszins voor is. Maar we zouden eventueel ook een beeldvormende sessie kunnen doen en dan de gemeenteraden. Want er staat duidelijk, dat er gemeenteraden zijn die de wens hadden, om dit in te stellen. Dat we dan hun aanhoren, over wat hun beweegredenen zijn.

De voorzitter: Nou, ik zie een aantal commissieleden, krijgen helemaal rillingen. Andere commissieleden, die beginnen een beetje te stralen. De heer Portier, waar zit u op dit spectrum?

De heer Portier: Ik zit erg op het spectrum van de heer Den Boer. Laat ik het zo zeggen. Niet alle fracties waren bij deze consultatie betrokken hè? Dus dat pleit misschien voor nog een commissie. Hoewel, ik persoonlijk zou er geen bezwaar tegen hebben, om het direct naar de raad te doen met een hele korte bespreking. En dan heeft het of zeg maar, hoe heet dat, wonderbaarlijke herleving of inderdaad een harde of zachte dood. Als er inderdaad veel partijen zijn, die zeggen van, nou, we willen toch nog een keer een oordeelsvormend commissie, dan ga ik er niet helemaal voor liggen. Maar de andere raden horen. Dat zie ik om die reden niet zitten, omdat ja, zij hebben ons brieven gestuurd waarin hun overwegingen staan en ik vind die gewoon niet overtuigend. En anderen vinden ze misschien wel overtuigend, maar dat kan dan in een stemming ter sprake komen. We weten wat de andere raden willen.

De voorzitter: Oké. Contact heeft ook al plaatsgevonden. De heer Kleinpaste, heeft u een gerichte vraag aan de heer Portier of heeft u weer iets anders?

De heer Kleinpaste: Nee, hooguit bijval voor de heer Portier. Op het punt, dat ik ook wel gecharmeerd ben, van het voorstel van mijnheer Den Boer.

De voorzitter: Oké. Maar dan ga ik, als het bijval is, dan hebben we dat even genoteerd. Dan ga ik eventjes naar de overkant, want er zijn nog anderen ... Nee, ik ga naar de overkant, want er zijn dan weer andere stemmen en we moeten de discussie ook verder brengen. De heer De Heer.

De heer De Heer: Ja, voorzitter, korte vraag aan de heer Portier. Omdat hij noemt, in de raad stemmen, maar ook korte bespreking. Dat klinkt ook als een, toch een, ook een oordeelsvormende, oordeelsvormend moment in de raad, in plaats van in de commissie. Is dat, wat u bedoelt? Of bedoelt u puur alleen, stemmen? Want dat dacht ik, dat werd voorgesteld vanuit de griffie.

De voorzitter: Of doelt u weer op een hele lange stemverklaring, de heer Portier?

De heer Portier: Het mag wat mij betreft, ook met een stemverklaring. Maar ik constateer wel, ja, daar hebben ze natuurlijk zelf ook voor gekozen, dat niet alle fracties hier bij waren. En misschien fracties, die er niet bij waren, hebben misschien wel gerekend van ja, het komt toch nog wel een keer in de circulatie. Dus dat pleit ervoor om misschien toch, of je het nou wel of niet ziet zitten dit voorstel, om toch een keer een commissie nog te houden. Maar die kan wat mij betreft, dan gelijk wel oordeelsvormend zijn.

De voorzitter: Ja. Nou, zijn via een leuke, interactieve route toch de woorden van de heer Kleinpaste duidelijk geworden.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, toch even. Want, tamelijk principieel, ik zit hier ook niet om partijen die niet komen, te gaan belonen met een oordeelsvormende vergadering, omdat ze niet geweest zijn.

De voorzitter: Nou, ik denk dat, ik proef niet, die insteek bij de partijen, die nu pleiten voor een oordeelsvorming. Dat is uw eigen zicht erop. Mijnheer De Heer.

De heer De Heer: Ja, voorzitter. Ik zou voorstander zijn van een, nou, mag ook kort, maar in ieder geval een oordeelsvorming moment. Om daar toch met elkaar, met misschien ook degenen die er niet zijn, niet omdat ze er niet zijn, maar ik heb toch het idee, dat het nog waardevol zou zijn, om het net van wat meer kanten nog te bekijken en te belichten. Dan om dit nog iets zorgvuldiger aan te vliegen, om dan vervolgens inderdaad een duidelijk besluit te nemen als raad.

De voorzitter: Dan heb ik ook nog een voorstel wat ik denk, dat best wel duidelijkheid kan scheppen. We hebben namelijk een geweldige agenderingstool als raad. Dit stuk komt dus weer bij de agendacommissie. Daar kunnen we eigenlijk de behandeladviezen, die hier zelf door de commissie zijn neergelegd, bijzetten. Dan kan de hele raad laten zien, met een duimpje omhoog of een duimpje omlaag, welke optie ze willen. Omdat er ook partijen dus niet zijn, waaronder wat kleine partijen. De heer Van Ballegooijen.

De heer Van Ballegooijen: Voorzitter, daarom wil ik toch wel ook gezegd hebben, elke partij heeft de mogelijkheid gehad, om hier te zijn. Er is een gremium bereikt, we zijn met genoeg mensen om een besluit te nemen. En er zijn blijkbaar partijen die hier, die andere dingen belangrijk vinden, laat ik het zo zeggen. Dus het is wat ons, wat mij betreft, wat ons betreft, kunnen we hier prima een besluit nemen, over hoe de behandeling zou moeten zijn. Hoeven we dat niet per se in de behandeltool te zetten. Het is natuurlijk een mogelijkheid, maar elke partij heeft de mogelijkheid, om hierbij te zijn. Dus wat dat betreft, zie ik geen belemmering. Verder, hoor ik overwegend weinig animo voor het hele voorstel, dus wat ons betreft kan het ook worden ingetrokken. Maar ik hoor ook wel een aantal partijen die zeggen, nou, laten we het toch bespreken. Dan is het uiteindelijk mij om het even, of dat in de raad is of in de commissie. Maar dan wel maar dan wel inderdaad oordeelsvormend. Dus wat dat betreft, sluit ik me aan bij de heer Portier. Al is het maar voor het unieke voor ...

De voorzitter: Oké. Kunnen we dan als commissie zeggen, dat we het met korte tijd op de agenda, dus niet gelijk drie uur lang, maar korte tijd zoals de heer Kleinpaste ook aangaf, oordeelsvormend op de agenda zetten? Ja? Oh, dat is eigenlijk veel makkelijker, dan ik dacht joh. Nou, dan de heer Bootsman, nabrander.

De heer Bootsman: Ja, dank u, voorzitter. Ik had nog een kleine vraag. De technische vragen, die we eventueel nog hebben, kunnen die gewoon via de griffie ingediend worden? Dank u wel.

De voorzitter: Ja, dat kan. Nou, bedankt voor deze verhelderende conclusie. Dan wens ik u een fijne avond en tot ziens.

6. Stadsas Dordt: Vervolggesprek na vestiging voorkeursrecht Weeskinderendijk Oost

Voorzitter: de heer Struijk
Commissiegriffier: de heer D Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Dhr. Damen (PvdA)
Dhr. De Feijter (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Jager (Beter voor Dordt)
Dhr. Van der Kruijff (CDA)
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. Portier (SP)
Dhr. Schalken-den Hartog (Beter voor Dordt)
Mevr. Simon-Van Waardhuizen (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Tutupoly (Op ons Eiland)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)

Deskundigen:
Dhr. Jalving (rentmeester-taxateur), dhr. Kramer (projectmanager Maasterras)

De voorzitter: Goed, beste mensen, ik heet u allen hartelijk welkom. We gaan vanavond het hebben over de Stadsas Dordt en daar specifiek van, het Maasterras. Dan zal het gaan over de vervolgstappen, spelregels, Wet voorkeursrecht, afgekort WVG. Waar we het al vaker over gehad hebben. Maar nou, ik zal er zo meteen wel wat meer over zeggen. Ik heet in ieder geval u als raads-/commissieleden hartelijk welkom. Hartelijk welkom, ook de heren die vanavond de presentatie hier gaan houden, Peter Kramer en Arjan Jalving. Welkom uiteraard ook, de wethouder, ambtelijke ondersteuning en mogelijk publiek, wat thuis meekijkt of niet meekijkt, zijn ze ook welkom. We gaan naar goed gebruik, even ons voorstellen. Ik begin rechts van mij met de griffier.

De heer Den Boer: Mark den Boer, commissiegriffier.

De heer Schalken-den Hartog: David Schalken, Beter voor Dordt.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Beter voor Dordt.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos-Lambinon, Partij voor de Dieren.

De heer Bootsman: Nick Bootsman, GroenLinks.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op ons Eiland.

De heer De Feijter: Bart de Feijter, ChristenUnie/SGP.

De heer Noldus: Robin Noldus, Dordtse VVD.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Claudia Simon-van Waardhuizen, Fractie van Waardhuizen.

De heer Portier: Ronald Portier, SP.

De heer Damen: Leo Damen, PvdA.

De heer Van der Kruijff: Wim van der Kruijff, CDA.

De heer Jalving: Mijn naam is Arjan Jalving, in de rol van rentmeester-taxateur hier aanwezig.

De heer Kramer: Mijn naam is Peter Kramer, projectmanager voor het Maasterras.

De voorzitter: En mijn naam is Leen Struijk en ik ben vanavond uw voorzitter. Korte toelichting, waarom we deze sessie hebben. In de commissie van 31 oktober en in de raad van 7 november is uitgebreid gesproken, over de vestiging van het voorkeursrecht op woningen aan de Weeskinderendijk-Oost, in dit geval. De gevolgen daarvan, u zult het zich vast nog wel herinneren, voor de bewoners. Wethouder Burggraaf deed in die vergaderingen de suggestie, om een keer apart stil te staan, bij de technische en procesmatige kant van de WVG. En dat doen wij dus vanavond, tijdens deze technische briefing. Via een presentatie wordt het een en ander toegelicht en is er ook ruimte voor vragen. Vooraf, de presentatie is eigenlijk in drie stukjes opgeknipt. Als eerste, komt even de technische uitleg van nou ja, wat is WVG precies? Hoe gaat dat nu? Daarna

komen er twee voorbeelden van die WVG. Dus dan heb je eigenlijk drie stukjes. En mijn voorstel is om na elk stukje, zijn iedere keer maar een paar dia's, de vragen te doen over dat betreffende stukje. Dus niet tussendoor. Maar we sparen het ook niet op helemaal tot het einde. Ik ga het woord geven nadat hij eerst de afstandsbediening gekregen heeft, aan de heer Peter Kramer, de projectmanager Masters. Die gaat u vertellen, wat nou die WVG precies is, voor het geval u het nog niet wist. Peter, aan jou het woord.

De heer Kramer: Ja, dank u wel. Nou ja, dat hebben we gehad. Ja, vanavond willen wij een algemeen verhaal houden eigenlijk, over de WVG. Ik zal dat niet alleen doen, doe ik samen met Arjan. Arjan gaat ook specifiek zo meteen in over, hoe het is gegaan op de Weeskinderdijk-Noord. Ook vooral eventjes lessons learned, die we mee kunnen nemen naar Weeskinderdijk-Oost. Ik zal even een aftrap doen, over een algemeen verhaal over de WVG. Ga ik even in over de functie van de WVG. Maar ook eventjes van, hoe we dat toepassen in Dordrecht, voorbeelden daarvan. Daarnaast ook even de verschillende fases van de WVG benoemen. Maar vooral wat we willen doen is, in beeld brengen wanneer jullie als raad aan zet zijn, in de procedure van de WVG. Zodat jullie ook weten van, wat er op jullie afkomt. En wanneer jullie aan zet zijn, om daar ook besluiten of, op te nemen.

Nou, in Dordrecht hebben we op meerdere plekken WVG, hier even een uitsnede daarvan. Belangrijke is het Maasterras, links bovenin. Daarnaast hebben we ook nog Crownpoint. DistriPark, die is er helaas iets afgevallen, zie ik. En Meubel Outlet onder andere. Nou, dus WVG is niet uniek in Dordrecht. Wat wel uniek is in dit geval voor het Maasterras is, dat wij dat doen voor veel particuliere woningen. Hier zie je ook de afbeelding voor het Maasterras, even op beeld. Westkant is de Laan van de Verenigde Naties, u ziet de Oude Maas. Vervolgens zie je aan de oostkant en misschien is het toch makkelijk, als ik het heel even aanwijs. Moet ik wel goed wijzen. De Laan van de Verenigde Naties, hier ziet u het spoor. Hier is de Weeskinderdijk-Oost. Nou, we hebben met rood willen aangeven, waar de verschillende plekken van WVG zijn gevestigd in dit gebied. Hier ziet u nog wat laatste plukjes van Noord, die zijn inmiddels allemaal verworven door de gemeente. Hier zitten enkele particulieren. Oh, sorry. Dat is onder andere wat project, lokale projectontwikkelaars zitten hier. Dit is het zogenoemde Sterovita terrein. En hier is het Indofin terrein, waar inmiddels ook de sloopwerkzaamheden zijn gestart. Hier is het stukje van, nou, gaat hij weer door, Weeskinderdijk-Oost. Welke functie heeft de WVG? Heeft meerdere functies. We hebben al heel vaak hierover gesproken, over het anti-speculatie. Dat is om te voorkomen, dat als de gemeente een voornemen heeft voor een bepaald project of een bepaalde ontwikkeling, dat we willen voorkomen, dat projectontwikkelaars of anderen die gronden van ons kopen, waardoor wij ze voor veel hoger bedrag moeten afnemen. Daarnaast is het ook een instrument, om grip te krijgen op de locatie. En daarmee eigenlijk, grip ook te krijgen op de planning, die we hebben voor die ontwikkelingen. WVG heeft een vervreemdingsverbod tot gevolg. Dat betekent, dat je niet meer zelf mag bepalen, aan wie jij je eigendom verkoopt. Maar moet je het eerst aanbieden aan ons, als gemeente zijnde. Daarnaast zijn wij ook strikt gebonden aan bepaalde termijnen, waar we ons moeten binnenhouden. Dus na besluit op de WVG moeten wij, binnen drie jaar moet dat bestendigd worden door een ruimtelijk plan, in dit geval een bestemmingsplan voor het Maasterras. Wat kan je doen als belanghebbende, als er WVG wordt gevestigd op jouw eigendom? Zodra er een voornemen komt van het college, dat wij WVG willen

aanbieden aan de raad, zou je, een zienswijze kan je indienen. Daarnaast, tegen het uiteindelijke besluit van de raad als het WVG wordt bevestigd, bestendigd, daar kan je ook bezwaar weer tegen indienen. Voor Weeskinderdijk-Oost is dat nu het geval, zitten in deze fase. Laatste stand van zaken is, dat we circa negen bezwaren hebben ontvangen. Die zullen dan worden beoordeeld door een onafhankelijke bezwaarschriftencommissie. Die zal die bezwaren ook wegen en beoordelen. Daarvan zal een advies komen, dat komt ook naar jullie toe dan. Daarmee wordt een advies neergelegd, dat jullie kunnen beoordelen. Of, dat je het bezwaar gegrond verklaart of dan wel, ongegrond. Maar dat besluit komt bij jullie te liggen. Naar verwachting, zal dat rond april, mei van volgend jaar bij jullie, naar jullie toe komen.

De heer Van der Kruijff: Mag ik er één toelichtende vraag op stellen?

De voorzitter: Dat is goed, mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Ja, want bij de Weeskinderdijk gaat het natuurlijk om vierenvertig woningen. Ik hoor negen bezwaarschriften.

Stel, dat die nou gehonoreerd worden, blijft het dat alleen voor die negen gehonoreerd? En op die andere, die geen bezwaarschrift hebben ingediend, blijft daar de WVG dan in stand?

De heer Kramer: Nee, het gaat over het besluit, dus dat gaat dan voor de gehele WVG. Ja. Nou ja, vervolgens als het bezwaar is behandeld, dan kan je als belanghebbende ook nog beroep aantekenen, één keer. Dat gaat dan naar de rechtbank toe. We onderscheiden verschillende fases in de WVG. Wij zijn nu in de passieve fase, ten aanzien van de Weeskinderdijk-Oost. Dat betekent eigenlijk, dat wij zelf als gemeente nu niet actief partijen benaderen. Partijen zullen zelf een woning aan, aan ons moeten bieden en dan zullen wij die in behandeling nemen. Die verplichting hebben wij ook, om dat te doen. Dat, maar daar zal Arjan zo meteen ook wat meer over vertellen. Dat heeft ook gevolgen voor, hoe wij de woningen bepalen qua waardes. Wat goed voor jullie om te weten is, dat wij van de passieve fase uitsluitend naar de actieve fase gaan, als jullie daar een besluit op hebben genomen. Zullen we zo ook nog even toelichten, over de Weeskinderdijk-Oost. Maar wij gaan dus niet naar de actieve fase toe, voordat de raad daar wat over heeft gezegd. En als de actieve fase ingaat, zullen wij ook op een andere manier dan omgaan, met de mensen die daar wonen. Wij zullen dan zelf ook een actievere rol nemen en eventueel mensen benaderen. Ook in het kader, dat de laatste fase is uiteindelijk, dat we zouden kunnen onteigenen. Maar dat is echt het uiterste middel om toe te passen, zover zijn we nog zeker niet. Ik wilde dit eerste blok even, algemene blok afsluiten en mogelijkheid geven, om vragen te stellen.

De voorzitter: Ik zie in ieder geval, mijnheer Portier, daarna mijnheer Damen en dan zie ik mijnheer Bootsman. Dan kijken we wel verder. Mijnheer Portier, u mag eerst en ...

De heer Portier: Ja, voorzitter, ik had drie vragen. Eentje zeg maar, echt een detail. Het gaat om dat er, u zei van, dat er bezwaar gemaakt kan worden, tegen het besluit van het college of van de raad. Maar het is uiteindelijk toch alleen de raad, die het besluit neemt tot het in te stellen? Of kunnen mensen ook al bezwaar maken tegen het voorgenomen ... Zeg maar, het college heeft een voorgenomen besluit, dat gaat naar de raad. Maar

kunnen mensen op dat moment al bezwaren maken? Of pas als echt de raad een besluit genomen heeft? Dat is één ding.

De voorzitter: Misschien, mijnheer Portier, gelijk het antwoord? Want ik denk, dat het heel kort kan.

De heer Portier: Oké. Prima, ja.

De heer Kramer: Ja. Ik heb het ook nog even met de jurist over gehad. Je kan zowel bezwaar maken tegen het besluit van het college, als van de raad. Maar als de raad een besluit neemt, dan vervalt dat besluit eigenlijk van het college. Want dat wordt bestendigd door de raad, dus dan wordt dat besluit eigenlijk tegen wat de raad heeft genomen. Maar als je bezwaar hebt ingediend tegen dat van het college, wordt dat automatisch aangemerkt als een bezwaar tegen het raadsbesluit.

De voorzitter: Tweede vraag, mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja. Tweede vraag, gaat even over de taxatie of de waardebepaling. Is die in, bij de actieve fase, of bij de passieve fase, de actieve fase en bij de eventuele onteigening, gaat dat op dezelfde manier hè? Of zeg je van nou, als, gaat die waardebepaling op dezelfde manier?

De voorzitter: Daar gaat de buurman op in, denk ik.

De heer Jalving: In de passieve fase gaat het sec over de marktwaarde. Dus de marktwaarde, zoals we hem vandaag de dag in de meeste gangbare taxaties, tegenkomen. Als je in de actieve fase komt of in de fase van mogelijke richting onteigening, dan zijn er andere regels rondom het taxeren. Maar in de passieve fase, waarin we nu zitten voor de Weeskinderendijk-Oost gaat het om de marktwaarde.

De voorzitter: Ho, mijnheer Damen, even wachten, dat is tegen de spelregels. Nee, het is heel gezellig. Maar mijnheer Portier, die is nog bezig en die wil er volgens mij, een vervolgvraag aan koppelen.

De heer Portier: Ik zou inderdaad, graag inderdaad iets meer detail willen hebben over, hoe dat dan anders gaat in de actieve fase. Kan misschien de laatste vraag, er gelijk wel aan koppelen. Is er echt een heel wezenlijk verschil, tussen actieve fase en onteigening hè? Want je hebt dan eigenaren, die hun woning niet te koop hebben aangeboden. Want anders was het in de passieve fase, wel verworven door de gemeente. De actieve fase, zeggen we eigenlijk als gemeente van, wij willen dat huis nu hebben. En dan ja, als je een bedrag biedt en de bewoner zegt van nou, dit is zo fantastisch, doe maar. Maar als het niet zo is, dan wordt het eigenlijk, gaat het eigenlijk gelijk naar onteigening. Of zie ik dat verkeerd?

De voorzitter: Zeg het maar.

De heer Jalving: Nou, wil niet zeggen, dat u dat helemaal verkeerd ziet. Het is alleen wel zo, dat in de actieve fase, waarin je eigenaren letterlijk actief gaat benaderen, omdat je heel graag het object wil kopen. Daar leg je een, alsnog zeg maar een redelijke prijs

neer. Redelijk, als zijnde taxatie-technisch een redelijke vergoeding, leg je daar tegenover. Maar er zit geen dwingend karakter achter, je kunt het niet afdwingen. Ook al zou je vervolgens, een bedrag substantieel verhogen. Als een eigenaar niet wil, ja, dat is een gerechtvaardigde keuze. Alleen, dan kom je niet tot overeenstemming.

De voorzitter: De laatste vraag, mijnheer Portier.

De heer Portier: Dus het kan verstandig zijn voor een eigenaar zeg maar, in de actieve fase om te zeggen van, nou, ik accepteer een iets hoger bod. Want anders loop ik het risico, dat bijna onteigening ik gewoon, een stuk minder krijg.

De voorzitter: Mijnheer Jalving.

De heer Jalving: Nou, praktisch gezien, bij een onteigening hebben we het over een volledige schadeloosstelling. Die wordt uiteindelijk bepaald door de rechtbank, als het helemaal tot het einde gaat. Daar zal dus nooit een plus in zitten voor een eigenaar.

De voorzitter: Mijnheer Damen, u was nummer twee.

De heer Damen: Ja, voorzitter. Nou, als de wet uitgesproken wordt voor een bepaald gebied hè, dat de gemeente voorkeur heeft, dan valt er een soort doem op het gebied. Zelfs een Engelse term voor, planners blinde, komt terug in de literatuur. Dat leidt dan tot onzekerheid voor de bewoners. En zeker, als er op dat moment weinig vergelijkbaar aanbod is, om naartoe te verhuizen. Is het nou mogelijk, om tegen die bewoners te zeggen van nou, ook al wil je nu nog niet verkopen, als je gaat verkopen, bieden we in ieder geval deze prijs. En die passen we, als je later wil verkopen aan op zeg maar, de ontwikkeling van de prijzen van woningen in de markt. Want dat biedt dan de zittende bewoners de gelegenheid nu al, om uit te kijken naar andere woningen en daar snel op toe te happen. Omdat ze van de gemeente de garantie hebben, dat ze een bepaalde prijs krijgen. Snap je de redenering? Dus eigenlijk zeg je van nou, als je verkoopt, geven we dit. En dan hebben de bewoners langer de gelegenheid, om een andere woning te zoeken.

De voorzitter: Mijnheer Jalving.

De heer Jalving: In wat andere bewoording, is dat volgens mij ook, wat de situatie is. Want op het moment als een eigenaar nu aangeeft, te willen overwegen om de woning te verkopen, dan melden ze dat bij de gemeente. Dan wordt er een taxatie, wordt er uitgevoerd. Dat taxatiebedrag is dan de marktwaarde en dat wordt aangeboden. Het is, het staat de eigenaar volledig vrij om daar, ja of nee tegen te zeggen.

De voorzitter: Mijnheer Damen, u wil nog een vraag stellen?

De heer Damen: Ja, aanvullende erop. Betekent dat ook, dat als die bewoner zegt van ja, maar ik wil nu nog niet meteen verkopen, maar misschien over een jaar. Dan geldt nog steeds die taxatie, al of niet aangepast aan de marktontwikkeling?

De voorzitter: Stel voor, dat dat de laatste is, want anders wordt het heel gedetailleerd. Mijnheer Jalving.

De heer Jalving: Nou, een taxatierapport heeft een houdbaarheidsdatum. Een jaar, is in dat opzicht dan te lang, maar daar zit wel een periode op van meerdere maanden, waarop een taxatierapport houdbaar, houdbaarheidsdatum heeft.

De voorzitter: Ja, mijnheer Damen, zo voldoende?

De heer Kramer: In aanvulling dan, is dat bewoners zelf, daar een tegentaxatie mogen doen. Taxatie, die door ons wordt uitgevoerd.

De voorzitter: Mijnheer Bootsman.

De heer Bootsman: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik vroeg mezelf af wat er gebeurt, als een bewoner een huis aan jullie aanbiedt en jullie maken een taxatie, marktconforme waarde en die bewoners zeggen, hiervoor willen wij het niet verkopen aan jullie. Dit vinden wij te weinig. Wat gebeurt er dan? Is dat een mogelijkheid of is het echt gedwongen dan?

De voorzitter: Mijnheer Kramer.

De heer Kramer: Nee, in deze fase waar we nu zitten, passieve fase is, is geen sprake van dwang. Het is alleen als zij het aanbieden en dan gaat de procedure in, zoals de heer Jalving heeft beschreven. Maar er is geen dwang, om dan te moeten verkopen aan ons.

De voorzitter: Mijnheer Venderbos, is dat een vervolgvraag? Want anders gaat mijnheer Tutupoly eerst, als u een heel andere vraag heeft.

De heer Venderbos-Lambinon: Het is geen vervolg.

De voorzitter: Mijnheer Tutupoly, mag u eerst.

De heer Tutupoly: Ja, ik had, ik was toch even nieuwsgierig, hoe die marktwaarde nou eigenlijk bepaald gaat worden. Want ik kan me voorstellen, op dit moment als je die marktwaarde bepaalt en ja, en zit er geen beslag, zal ik maar zeggen op van de gemeente, dan kan die marktwaarde totaal anders zijn, dan wanneer je verder in het proces zit en misschien heel veel leegstand ontstaan is, wat eigenlijk die waarde kan beïnvloeden. Dus in hoeverre, houden jullie dan nog rekening, want eigenlijk is de gemeente dan zelf de veroorzaker, dat er leegstand gaat ontstaan. Want ja, het is de bedoeling om het plat te gooien en daar iets nieuws voor terug te bouwen, waardoor eigenlijk die marktwaarde kan gaan dalen. In hoeverre, wordt daar rekening mee gehouden, ten gunste van de bewoners?

De voorzitter: Mijnheer Jalving, ik schat in, dat u een expert bent op dit gebied.

De heer Jalving: Dat heeft u goed gezien. Daar wordt geen rekening mee gehouden. In die zin, er wordt rekening mee gehouden, hoe de situatie vandaag de dag is. Dus met een mogelijke achteruitgang in de straat, daar wordt in zoverre geen rekening mee gehouden, dat het ten nadele uitvalt van een eigenaar. Dus daar wordt een fictie aangenomen, dat de situatie zo is, zoals die vandaag de dag is. We moeten er alleen wel rekening mee houden met de marktontwikkeling, als je het hebt over de hypotheekrente en dergelijke. Daar houden we uiteraard wel rekening mee. Maar taxatie-technisch niet

met een object wat, waar toevallig het buurpand antikraak is, in verhuur is gegaan. Daar houden we geen rekening mee.

De voorzitter: Nog een vraag, mijnheer Tutupoly?

De heer Tutupoly: Even een aanvullende vraag daarop. Maar dat betekent ook niet, dat de staat van de woning die jullie kopen, dan van invloed is op de marktwaarde? Omdat een bewoner, die op, in het vooruitzicht heeft, dat die zijn huis zal moeten slopen.

Die gaat misschien minder onderhoud nu plegen. Dus ik kan me voorstellen, dat die waarde daar ook door kan dalen. Maar daar wordt dan geen rekening ook mee gehouden, met het verval van die woning?

De voorzitter: Mijnheer Jalving.

De heer Jalving: Nee. Ik zal daar verderop in de presentatie, ook nog eventjes bij stilstaan, maar daar wordt geen rekening mee gehouden. In die zin, omdat eigenaren ook geadviseerd worden, om het onderhoud juist wel bij te blijven houden. Maar dat zal ik verderop in de presentatie, nog even op terugkomen.

De voorzitter: Ik denk inderdaad, dat de voorbeelden straks ook antwoord gaan geven op vragen, die misschien leven. Mijnheer Venderbos, maar u mag hem wel stellen hoor.

De heer Venderbos-Lambinon: Ja, ik heb even ook een vraag over marktconforme prijzen. Iemand heeft een huis gekocht in een bepaalde staat en die heeft een plan opmaakt, om dat huis naar een betere staat te krijgen. Die is nu halverwege en dat huis wordt nu getaxeerd. Wordt het dan getaxeerd op de staat waar het nu is, of de staat waar het in kan zijn, als die mijnheer klaar is? Want daar zit natuurlijk ook nog een behoorlijk verschil in.

De voorzitter: Mijnheer Jalving.

De heer Jalving: Ja, daar zit inderdaad, dat zijn situaties, waar een behoorlijk verschil in getalsmatige uitkomst kan zijn. Maar dat is aan de keuze van de huidige eigenaar. Als die het vandaag de dag aanbiedt aan de gemeente, dan wordt getaxeerd wat er vandaag de dag staat. Besluit de eigenaar om de woning eerst verder te willen afbouwen, omdat die immers de woning niet hoeft te verkopen. Hij mag gerust verder gaan met het bouwproject, waar hij mee bezig is. En als het af is over een jaar en hij biedt het dan te koop aan, dan wordt er dan getaxeerd, wat het dan staat.

De voorzitter: Vervolgvraag, mijnheer Venderbos?

De heer Venderbos-Lambinon: Ja, vervolgvraag. Want, op moment dat, in de volgende fase is het actief dus, dat hij dus zijn huis zou moeten gaan verkopen aan de gemeente, is die mijnheer nog niet klaar. Dus hij heeft wel het plan, om ooit dat huis prachtig te maken, maar hij zit nog steeds niet in die laatste fase. Dat betekent, dat hij wel de waarde krijgt van het huis, wat er op dat moment is, terwijl hij helemaal niet wil verkopen. Want hij wil pas verkopen, als het huis klaar is. Zit daar, daar zit volgens mij, ook wel een verschil in.

De heer Kramer: Voordat de heer Jalving hierop ingaat, even één opmerking daarop. Ook in de actieve fase, hoeven mensen niet te verkopen aan ons, er is geen verplichting om dat te doen.

De heer Venderbos-Lambinon: Er komt een tijd, dat ze wel die verplichting hebben, in de onteigening.

De heer Kramer: Dat is niet in de actieve fase.

De heer Venderbos-Lambinon: Nee, maar er vlak voor kan hij nog zeggen, ik ben nog steeds bezig mijn huis op te knappen en ik ben nog niet klaar.

De voorzitter: De heer Jalving.

De heer Jalving: Ik zal daar één dingetje op aanvullen. Er is een bepaald moment in de onteigeningsprocedure, maar dan zijn we echt een heel eind vooruit. Daar is een bepaald moment waarop de situatie ontstaat, dat er een afweging wordt gemaakt, als er dan nog verbeteringen worden toegepast aan het object of die, al dan niet bewust zijn, om de prijs te verhogen. Maar dat is echt een hele juridische afweging, daar kom je praktisch niet aan toe. Dus het aspect van het afbouwen van een object en taxatie-technisch, dat speelt eigenlijk niet zozeer in de praktijk. Er wordt getaxeerd op het moment, dat er om gevraagd wordt. Dan wordt er naar de staat van het object gekeken.

De voorzitter: Mijnheer Tutupoly, kunnen we niet wachten met uw vraag op het voorbeeld, of misschien brandt die op uw lippen.

De heer Tutupoly: Nou, het is even een vraag naar aanleiding van het antwoord, wat ik even ...

De voorzitter: Heel kort dan. En dan stel ik voor, dat we verder gaan.

De heer Tutupoly: Want u zei net van, jullie adviseren wel, om het onderhoud gewoon te blijven doen. Wat is er eigenlijk de reden van, als je dan toch weet, dat de boel gesloopt moet worden? Want iedere euro die je erin steekt, brengt niet de euro meer op. Dus vanwaar adviseren jullie wel dan aan bewoners, om het onderhoud te blijven plegen?

De voorzitter: Mijnheer Jalving.

De heer Jalving: Omdat je taxatie-technisch moet uitgaan van de situatie, wat je op dat moment aantreft. En op het moment als je nu twee of drie jaar denkt van, nou, ik doe geen onderhoud meer en het peilmoment ligt misschien wel verder in de toekomst, dan word je zelf benadeeld.

De voorzitter: Goed. Ik stel voor, dat we naar het tweede deel van de presentatie gaan. Het eerste voorbeeld en dat ging over Noord, volgens mij, Weeskinderendijk-Noord.

De heer Kramer: Ja, Weeskinderendijk-Noord. Even een terugblik, van wat we daar hebben gedaan. Daar is 18 mei 2021 het besluit genomen om, voornemen voor WVG. En in de raad is dat bevestigd op 13 juli. Daarbij nog wel even opgemerkt hè, dat daar een

andere situatie was. Ook in de ontwikkelvisie van Mecanoo toentertijd, waren de woningen, was er al vanuit gegaan, dat de woningen van de Weeskinderdijk-Noord zouden verdwijnen. Dit in tegenstelling tot in Oost, maar daar komen we later nog wel even op. Ook daar, hier eerst weer in de passieve houding gegaan en pas nadat er besluit was van de raad, zijn we actief gaan verwerven. En niet besluiten. Dat is ook voor Oost met name, van belang.

Was hier in dit geval de subsidie van de WBI, die we toegekend gekregen, waarin we binnen een bepaalde termijn moesten gaan bouwen. Uiteraard hè, ook als wij woningen willen gaan verwerven, moet er krediet komen. Voor dat krediet komen we uiteraard langs de raad om daar, om dat op te halen. En er moet zicht zijn op een bestemmingsplan. In dit geval, het aankomende bestemmingsplan, het ontwerp, is er toen voor gekozen, om van passief naar actief te gaan. Dat eventjes als beginsel voor Weeskinderdijk-Noord. Nu over naar de lessons learned eigenlijk daarvan.

De heer Jalving: Ja, ik ben betrokken geweest, bij de aankoop van een aantal woningen op de noordzijde van de Weeskinderdijk, in het afgelopen jaar. En om nou ja, even stil te staan bij een aantal voorbeelden van situaties, waar we zoal tegenaan zijn gelopen. En hoe we dat nou hebben aangepakt. Vanaf het eerste moment, dat ik erbij betrokken raakte als buitenstaander, zijn we eerst in gesprek gegaan met alle eigenaren en bewoners. Eigenlijk allemaal individueel bezocht, om naast kennismaken, ook informeren over hoe het proces in zijn gang gaat, hoe het werkt, wat er op mensen afkomt. En de persoonlijke situatie in beeld gaan brengen. Want de persoonlijke situatie is toch eigenlijk wel leidend, voor het proces en ook wel, voor de mogelijke oplossingsrichting. En ja, voorbeelden van persoonlijke situaties, heeft bijvoorbeeld ook te maken met leeftijd en je leefwijze. Hoe woon je nou zeg maar, gewoon iedere dag? Wat voor bijgebouwen heb je zeg maar? Wat moet je ervoor, weer voor terug hebben? Wat is een vervangende woning? We hebben meerdere mensen op enige leeftijd gehad, waarbij het niet zomaar mogelijk was, om een vervangende woning weer aan te kopen. Want krijg op bepaalde leeftijd, nog maar weer eens een hypotheek en onder welke voorwaarden? Want toen we, toen ik in ieder geval na de zomer van 2022 begon, toen was de situatie op de woningmarkt, ja, dat was net een beetje een kantelpunt aan het worden. Die situaties, die persoonlijke situaties hebben we eigenlijk bij iedereen in beeld gebracht en dat is het vertrekpunt geweest. Daar hebben we bij iedereen oplossingen bij kunnen vinden, maar wel dankzij de actieve fase van verwerving. Ja, en ik meende in ieder geval geen enkele wanklanken te hebben gehoord, over de aanpak. Het helpt ook, wanneer eigenaren zelf een adviseur kunnen inschakelen. Dat heeft aan de Weeskinderdijk-Noord zeker geholpen. Het haalt wat emotie bij mensen vandaan. Het is ook, mensen worden daardoor ook gewoon goed geïnformeerd. Weten, dat dan de juiste keuzes worden gemaakt, dat het proces goed wordt doorlopen. Dus dat heeft heel goed geholpen. En ook de handelingsnelheid. Dat was ook de combinatie met, hoe het hier intern dan gestructureerd is geweest. Mensen voorbereiden op het moment, als men een vervangende woning ziet en graag door zou willen pakken, dat je dan precies weet wat je moet doen. En dat je dan ook klaarstaat, om te kunnen handelen. Dus dat betekent eigenlijk, dat mensen, dat je mensen eigenlijk vraagt om vroegtijdig mee te willen werken, aan het kunnen uitvoeren van een taxatie. En dat leidt op dat moment, nog niet direct altijd tot succes, maar het kan wel na een aantal maanden op het moment, als mensen dan iets zien waar interesse voor is, dan kun je veel en veel sneller schakelen.

Dat helpt enorm in het hele proces. Zeker als mensen dan interesse in iets hebben, dan ontstaat er iets bij mensen, als het om de eigen woning gaat. Dat men die verandering wel positief gaat ervaren. Dat is aan Weeskinderendijk-Noord, heel vaak gebeurd. En wat ook gunstig is geweest, is de tijd. De tijd in die zin, het kunnen bieden van extra ruimte met voortgezet gebruik.

Regelmatig hebben mensen een object gekocht, waar nog een aantal maanden eerst verbeteringen aan zijn doorgevoerd, voordat men ging verhuizen. En al die tijd kon men de huidige woning aan de noordzijde nog blijven bewonen, ook al was de juridische levering al aan de gemeente gedaan. Maar op basis van een stukje voortgezet gebruik, scheelt het toch, dat je een aantal maanden gewoon nog kunt blijven bewonen, zonder dat je dubbele lasten hebt. En als het nou een maand meer of minder is, dat is tussen aanhalingstekens, dan niet zo erg. Maar dat is wel een heel prettig gevoel. En dat is wel, wat je mensen mee kunt geven in de verhuizing. Waar je feitelijk niet om vraagt, maar dat probeer je wel zo soepel mogelijk te laten verlopen. Ja, in iets meer dan een jaar tijd, in totaal veertien woningen aangekocht. Nou, dat is redelijk succesvol verlopen. Nou, wat ik net al eventjes zei, het actief verwerven, dus om meerdere redenen. Omdat het aan de noordzijde dus sowieso in het plan meeinging. Maar ook, dat je mensen kunt helpen, iets beter mee kunt nemen in de verhuizing. Dat je soms een vergoeding extra kunt bieden, die je dan ook kunt en mag bieden. Ja, dat helpt gewoon in het hele proces. Nou ja, de woningen die zijn aangekocht, zijn vervolgens in verhuur antikraak gegaan. Dat zal jullie niet ontgaan zijn. En de, ja, voorkomen van overlast, blijft natuurlijk altijd een belangrijke aandachtspunt. Maar ja, dat helpt wel op het moment, als je actief kunt verwerven. Dan ontstaat er wel meer snelheid.

De voorzitter: Goed. U kunt lezen. Mijnheer Schalken.

De heer Schalken-Den Hartog: Ja, voorzitter, dank u wel. Een korte vraag. Mijnheer Jalving had het over, dat mensen inderdaad een eigen adviseur vooral in de arm nemen. Is dat adviseur die zij zelf mogen kiezen? En wordt die adviseur, als daar kosten aan zijn verbonden, wordt dat via de gemeente dan verrekend?

De voorzitter: Zelf kiezen en de gemeente betaalt. Mijnheer Jalving.

De heer Jalving: Ja, beide antwoorden, kan ik bevestigend beantwoorden. Wel in die fase aan de noordzijde, waar we op dat moment zaten. Maar wel als er sprake is van, redelijke declaratie, dat wordt wel getoetst.

De voorzitter: Nou, dat is makkelijk. Mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, voorzitter. Even persoonlijke noot. Is u niet ontgaan, dat de woningen antikraak verhuurd zijn. Want zit een vriendin van mijn dochter, die ook mijn gordijnen heeft overgenomen. Maar even mijn vraag.

De voorzitter: Was dat een vraag?

De heer Portier: Nee, ik kom nu tot de vraag. We hebben het over veertien woningen. Zijn, als ik het goed begrijp, zijn er in de passieve fase geen woningen overgenomen en

is al die, deze veertien woningen in de actieve fase en er is geen onteigening geweest. Is dat correct?

De voorzitter: Nou, ook een makkelijke vraag, denk ik.

De heer Jalving: Het eerste deel van de vraag, kan ik even niet beantwoorden. Het tweede deel, de veertien woningen zijn inderdaad onder, in de actieve fase aangekocht zonder enige vorm van dwang, in de vorm van onteigening.

De voorzitter: Er is inmiddels een seintje uit de achterhoede gekomen.

De heer Kramer: Ja, we hebben, in de passieve fases heeft één mevrouw de woning aangeboden. En we hebben inmiddels alle woningen aan de Weeskinderendijk-Noord, hebben we verworven.

De heer Portier: Ja, u noemde de situatie van een vrouw die, of in ieder geval een persoon op leeftijd, die moeite zou hebben om een nieuwe hypotheek te krijgen. Heeft de gemeente daarin kunnen helpen, helpen met de hypotheek? Of is er toch een andere oplossing voor gekomen? Hoe worden in het algemeen dat soort situaties aangepast, is daar, wat voor soort maatwerk is daar mogelijk?

De voorzitter: Mijnheer Jalving.

De heer Jalving: Nou, dat is toch wel meer een taxatie-technisch vraagstuk. Maar je kunt het eigenlijk op, op een paar manieren kun je het benaderen. Je kunt in de, bij de inkomensschade kun je rekenen met een wat hogere rente. Door uit te gaan van de situatie, dat bijvoorbeeld niet een bancaire financiering, maar dat het meer uit de familiesfeer zou komen. Dat komt vandaag de dag ook regelmatig voor. Nou, liggen de rentes wat hoger. Dus ja, op die manier kun je daarmee rekenen. Ja, dat zijn eigenlijk zeg maar, de belangrijkste oplossingen. Of je geeft, je past hem niet toe bij de inkomensschade, maar bij de bijkomende schade kan je ook, kan je soms ook iets met een vergoeding doen, wat zou kunnen helpen. Dus ja, er zijn er zijn meerdere oplossingen, maar het zit met name in de in de rentecomponent.

De voorzitter: Dus de gemeente geeft geen hypotheek, maar in de vergoeding zit een stukje, waardoor ze kunnen financieren. Nog een vraag, mijnheer Portier?

De heer Portier: Ja, dus even heel praktisch hè. Dus bovenop zeg maar, de koopprijs van het huis, krijgen mensen een soort schadevergoeding vanwege de nadelen, die ze ondervinden door de contacten in de aankoop.

De voorzitter: Mijnheer Jalving.

De heer Jalving: Ja, dat klopt in die situatie, ja.

De voorzitter: Mijnheer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Ja. In het verleden, zijn er toen ook al woningen gekocht. Toen is vervolgens, het Maasterras is in de ijskast gezet en werden die woningen weer verkocht.

Wat is eigenlijk de reden van geweest? Heeft het ermee te maken, dat er met die termijn, dat er binnen, van die WVG, dat er binnen een bepaalde termijn een bestemmingsplanwijziging moet komen? Of, heeft het daarmee verband gehouden?

De voorzitter: Mijnheer Kramer, denk ik.

De heer Kramer: Nee, heeft niet een relatie met de WVG. Meer keuzes over van, hoe we met de gebiedsontwikkeling, hoe we daarnaar keken vanuit het bestuur en de voortgang daarin. Maar geen relatie direct met de WVG, of dat termijnen waren verstreken.

De voorzitter: Genoeg, mijnheer Tutupoly?

De heer Tutupoly: Nou, even aanvullend erop. Dus dat houdt eigenlijk in, dat er dan, als ik het goed begrijp, dat het in ijskast geplaatst, kennelijk vanuit het bestuur gedacht is, het gaat gewoon helemaal van tafel, dus we verkopen het weer. Bedoelt u dat daarmee te zeggen van, die beslissing is door het bestuur gemaakt?

De heer Kramer: Nou, ik wil er wel voor waken, om heel politiek te gaan antwoorden, want volgens mij heeft het hier vooral heel veel mee te maken. Maar er zijn andere afwegingen op een gegeven moment gemaakt, in de gebiedsontwikkeling van het Maasterras. Ene keer is Oost wel meegenomen, bijvoorbeeld. En nu in de ontwikkelvisie hè, wat we in het begin van de presentatie zeiden, zat er bijvoorbeeld niet in. Mecanoo heeft inmiddels een nieuw stedenbouwkundig masterplan gemaakt. Daar is de afweging gemaakt, om dat wel mee te nemen. Nou, en dat geldt voor Noord ook. Zijn op een gegeven moment afwegingen gemaakt, waarom dingen wel of niet werden meegenomen. En ja, zoals u misschien wel weet, Maasterras speelt al een tijdje binnen Dordt, dus er zijn keuzes in gemaakt.

De voorzitter: Duidelijk, denk ik. Ik schat in, dat we kunnen naar het laatste stukje uitleg, over het proces Weeskinderendijk-Oost. Doet mijnheer Jalving dat ook?

De heer Jalving: Nou, op deze, dit gedeelte in de presentatie, zal voor u redelijk bekend voor moeten komen. Besluiten tot vestiging van de WVG van eind augustus. En u hebt daar zelf een besluit over genomen op 7 november in de raadsvergadering. Ja, het is nu in de fase van ontwikkeling en planvorming. Ja, en uiteindelijk zeg maar, komt dat weer in uw raad naar voren voor verdere besluitvorming. En ja, tot aan die besluitvorming zitten we praktisch gezien, in de passieve fase. En ja, is het gewoon afwachten, wat eigenaren afwegen, of ze de woning wel of niet aanbieden, aan de gemeente. Wij wachten in dit, op dit moment af, dus tot nadere besluitvorming door de raad. Dit is overzicht van de stand van zaken, wat er aan de oostzijde tot nu toe gedaan is. Vier woningen zijn aangeboden geweest, twee zijn inmiddels aangekocht en geleverd, met eentje is een koopovereenkomst gesloten en met één partij wordt nog onderhandeld op dit moment en twee woningen zijn in de Sterovita locatie, mee gekocht.

De heer Kramer: Nou, ook hiervoor weer, zoals we in het begin van de presentatie ook aankondigden hè, welke rol hebben jullie als raad? Er gaan een aantal voorstellen jullie kant op komen, waarin jullie ook direct invloed hebben op de verschillende fases, waar we in zitten. Nu nog de stipatieve fase. Begin volgend jaar komt als het goed is, het

uitvoeringsbudget voor het Maasterras. Dat is noodzakelijk, ook om eventueel woningen aan te kunnen schaffen en te kunnen verwerven.

Het begin van de presentatie heb ik ook iets gezegd over de bezwaren, die zijn ingediend op het besluit voor WVG van de Weeskinderdijk-Oost. Als de bezwaarschriftencommissie daar een onafhankelijk advies op heeft gegeven, komt hij ook bij de raad. Heeft ook direct invloed op het WVG. Daarnaast, uiteraard het bestemmingsplan. Wat als het na het ontwerp ter inzage legging, ook jullie kant opkomt en waarvan jullie uiteindelijk de bevoegdheid hebben, om dat al dan niet vast te stellen. Dat allemaal gezegd hebbende en de verschillende fases van passief, actief en onteigening, daar hebben jullie uiteindelijk de beslissing over, van passief naar actief. Maar ook uiteindelijk als jullie, kunnen jullie besluiten om de actieve fase af te ronden en tot onteigening over te gaan. Met alle gevolgen van dien. Voor zover, de presentatie ten aanzien van de WVG.

De voorzitter: Mijnheer Portier en daarna mijnheer Noldus. Mijnheer Portier, u mag weer eens eerst.

De heer Portier: Ja, twee vragen over, hoe snel dingen gaan. Kijk, een bezwaarprocedure is meestal in een paar weken afgerond. Maar zeg maar een gang naar de rechter, hoe lang duurt zoiets, is de ervaring?

De heer Kramer: Nou, moet u zeker een jaar op rekenen.

De heer Portier: Oké. En het tweede is hè. Je hebt een actieve fase voordat je, liever niet natuurlijk, maar tot je eventueel tot onteigening overgaat. Zit daar een soort minimum tijd tussen hè, dat je moet proberen eruit te komen? Of wat is de ervaring hè van, hoe lang duurt het, een actieve fase, voordat je zegt van nou, nu is het wel welletjes, we gaan toch maar onteigenen.

De voorzitter: Mijnheer Kramer.

De heer Kramer: Daar zit niet een harde termijn aan, maar dat zal veel meer ook wat we in het begin van de presentatie zeiden, over planning en grip op de situatie. Dus dat we als gemeente op een gegeven moment besluiten van nou, we willen nu met dat Maasterras beginnen. Ja, daar zal de keuze dan in gemaakt moeten worden van, gaan we van actief over naar onteigening? Omdat we de desbetreffende gronden ook nodig hebben voor de ontwikkeling. Dus daar zal veel meer de afweging in zitten.

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank u wel. Je ziet het bij de Weeskinderdijk-Oost, ook al een aantal in de passieve fase, een aantal woningen verworven zijn en een aantal trajecten lopen. Hoe zit dat met het budget voor deze passieve fase? En ja, van, staat dat zeg maar voor het tempo, waar het nu dan in zit?

De voorzitter: Mijnheer Kramer.

De heer Kramer: Ja, dat zit hem in dat uitvoeringsbudget, waar we het over hebben. En dat, als het goed is wordt dat, maar dat hangt ook eventjes af van de griffier, wanneer dat voorstel bij jullie op tafel komt. Maar daar zit dat, ook in. Ook voor de passieve fase inderdaad, dat krediet om woningen aan te kunnen schaffen. Ja.

De voorzitter: Gerustgesteld, mijnheer Noldus? Mijnheer Portier, u bent weer op een idee gebracht.

De heer Portier: Nou, bij de ingekomen stukken staat een voorstel daarover, waar een bezet in zit en dat is geheim.

De voorzitter: Dan mag u het niet vertellen. Is er nog iemand, die een vraag heeft? Nou, dan denk ik, dat wij gekomen zijn aan het einde. Dan is mijn vraag aan jullie eigenlijk, heb je nu voldoende beeld hoe het gaat, technisch, procesmatig gezien bij de WVG? Beetje een soort mini experts geworden, naar ik mag hopen. Ik zie niemand schudden. Mijnheer Portier wil het zelfs mondeling nog bevestigen.

De heer Portier: Ja, voorzitter, opmerking. Nou, om te beginnen, dank voor de duidelijke uitleg. Het proces is wat dat betreft, volledig helder. Ik heb één opmerking over het vervolg en het proces tot nu toe. Dat is het volgende. We hebben op 27 juni ook een geheime vergadering gehad en ik vroeg me af, of wat daar geheim verklaard is, nog geheim moet blijven. Dus misschien dat ik daar een voorstel ga doen, om het openbaar te maken, want ik zie geen reden om daar, de dingen die daar nodig gekomen zijn, nog geheim te houden. Ik zie de wethouder bevestigend knikken.

De voorzitter: Dan hoef ik niet meer te reageren, in ieder geval. Mijnheer Damen, wil u ook nog iets zeggen, vragen?

De heer Damen: Ja, nou, ik vind het verhaal, zoals mijnheer Jalving dat schetst, helder, maar ook vertrouwenwekkend. En dat wil ik wel even toch benoemen.

De voorzitter: Dat vind ik heel mooi, dat u dat doet.

De heer Damen: Desalniettemin ...

De voorzitter: Dat is nou weer jammer hè?

De heer Damen: Zou ik het op prijs stellen, als het zeg maar op een moment, dat we halverwege het verwervingsproces zijn, enig inzicht kunnen krijgen niet per huis of per eigenaar, maar waar de vertrekkende eigenaren terecht komen. Daar moet dan wel een beeld over zijn, want jullie hebben goed contact met tenminste, begrijp ik uit het verhaal, met de mensen die hun huis gaan verkopen. Dan ben ik benieuwd of mijn vertrouwen ook terecht was.

De voorzitter: Adresgegevens mogen denk ik, niet verstrekt worden in het kader van de ...

De heer Kramer: We kunnen wel een update geven van, waar we staan en hoe dat verloopt. Zeker.

De voorzitter: Prima, mooi. Verder niemand? Dan wil ik jullie ook heel hartelijk danken voor de goede uitleg. Ik denk, dat het een helder verhaal was en dat zeker ook het voorbeeld bijgedragen heeft aan, wat mijnheer Damen ook zei, stukje vertrouwen. Ik dank u allen hartelijk.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van ..... 2024.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff